

If not delivered, return to:
"GLASILO"
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Sworn Circulation 18,800
 Issued Every Tuesday
 Terms of Subscription:
 For Members Yearly..... \$0.84
 For Nonmembers..... \$1.80
 Foreign Countries..... \$3.00
 Telephone: Randolph 3912

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 8, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 35 — No. 35

CLEVELAND, O. 4. SEPTEMBRA (SEPTEMBER), 1928

Leto XIV. — Vol. XIV.

CLEVELANDSKIE VESTI

Prihodnji pondeljek, dne 10. sept. se bo v Lorain, O. pričela VI. redna konvencija naše lokalne podporne organizacije Slov. Dobrodelne Zveze. Za zborovanje je najeta dvorana Slov. Nar. Doma. Iz uradnega glasila označene zveze posnemamo, da se bo te konvencije poleg glavnih odbornikov udeležilo 50 delegatov in 15 delegatinj, zastopajoči 40 krajevnih društev. Ker spada k S. D. Z. tudi lepo steklo naše Jednote, želimo vsem zborovalcem VI. konvencije kar največ uspeha.

V pondeljek dopoldne dne 27. avg. je umrl v Huron Rd. bolnici rojak Frank Glicker, star 42 let, stanujoč na 1011 E. 76th St., kjer zapušča žaljočo soprog in tri male sinčke, mater, pet sester in tri brate. Rojen je bil v Žužemberku v starji domovini. V Ameriki je bival 36 let. Bil je član dr. Napr. Slovenci št. 5 S. D. Z. Vsem prizadetim naše iskreno sožalje, ranjemu pa ohranimo blag spomin.

Po mučni več mesecu trajajoči bolezni je podlegla smrti Ivana Sešek, roj. Cerar, v starosti 43 let, doma iz Radomlja pri Kamniku na Gorjanskem, kjer zapušča tri sestre. V Ameriki je bivala 18 let. Tu zapušča soprog, tri sinove in eno hčerkko ter sestro Ano Ferenčak. Bila je članica S. D. Zveze. Počivaj v miru, preostalom sorodnikom pa izrekamo naše iskreno sožalje!

Minuli četrtek zjutraj ob 5. uri je umrl John Novak, star 61 let, stanujoč na 1375 E. 45th St. Rančki je bil doma iz vasi Višje pri Žužemberku. V Ameriki je bival 35 let. Tu zapušča soprog in osem otrok, med njimi hči Mary Epih. Naj počiva v miru, preostalom sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

V sredo popoldne je predsednik direktorij slovenske North American banke svojim uslužbencem in njih številnim prijateljem piknik na Highland parku. Poleg telesnih blagov je bilo tudi dosti zabave, petja, raznih iger ter pristega domačega razpoloženja. Ta dan je jasno pokazal, da živijo na Slovenska banka splošen ugled in priznanje.

Mr. in Mrs. Anton Kaušek sta v družbi z Mr. Jos. Kunčičem v cvetoči naselbini Nottingham, kupila lepo posestvo, ki je znano pod imenom "Hill Grove." Že dolga leta so se tam radi zbirali naši ljudje v večjih družbah in obslavnostih prilikah. Sedaj je to lepo posestvo prešlo v slovenske roke. Mr. in Mrs. Kaušek sta poznana v naselbini, da znata ljudem dobro in prijazno postreči, in prepričani smo, da bodo naši ljudje radi zahajali v Hill Grove, kjer bodo lahko ob vsaki priliki, kot ženitovanju, privatnih banketih in enakih prilikah dobili prvo vrstno postrežbo. Otvoritev novih prostorov se vrši na sobotu 22. sept. Vsem želimo obilo uspeha.

Državni tajnik Kellogg se bo že jutri odpeljal od tukaj in sicer bo spotoma časten gost

ZA SVETOVNI MIR.

PROTIVOJNI PAKT PODPISAN.

Pariz, Francija 27. avgusta. — Današnji dan bo z zlatimi črkami zapisan v svetovni zgodovini, kajti danes je bila v tem mestu podpisana pogodba za ohranitev svetovnega miru, oziroma za preprečenje vsake vojne.

To lepo idejo je spravil na površje državni tajnik Združenih držav Mr. Frank B. Kellogg, ki se mudi sedaj tukaj v Parizu v svrhu podpisa goroznačene važne pogodbe. Priznanje za to plemenito idejo gre torej Ameriki.

Slovenec čin se je vršil v palaci francoskega ministerstva zunanjih zadev in sicer v Horle dvorani, kjer visi najbolj sloveča in najlepša celega svetra. Vreme je bilo baš za to priliko jako lepo in ugodno. Krasna palača zunanjega ministerstva je bila vse okrašena z narodnimi zastavami raznih držav, tako so tudi vse glavne ulice mesta Pariz okrašene.

Nekaj pred 3. uro popoldne se je pripeljal pred označeno palaco državnega tajnika Združenih držav Mr. Kellogg v spremstvu svoje soprove, poslanika Herricka in drugih atašejev. Občinstvo ter ostali diplomatični so tajnik Kellogga burno pozdravljali.

Tega slovesnega akta so se udeležili zastopniki sledečih držav, ki so vse po naročilu svoje vlade podpisali protivojni pakt: Nemčija, Združene države ameriške, Belgija, Francija, Anglija, Kanada, Avstralija, Nova Zelandija, Južna Afrika, Irska, Italija, Japonska, Poljska, Čehoslovaška in Indija, torej skupaj 14 držav.

Glavni dve točki te znane Kellogg-Briandove pogodbe se glasita takole: Točka I. "Pogodbene stranke s tem slovensko izjavljajo v imenu njihovih držav, da obsojajo povrnitev kake vojne v svrhu rešitve mednarodnih sporov in s tematojo to kot narodno načelo v medsebojnih odnosih." Točka II. "Pogodbene stranke se s tem zavežejo, da ne bodo nikdar skušale uravnavati medsebojne spore te ali druge vrste drugače kakor mirnim potom."

To pogodbo je prvi podpisal v imenu Nemčije zunanjii minister Stresemann točno ob 3:45 popoldne, njemu je sledil državni tajnik Združenih držav Kellogg in ostali. Čehoslovaško je zastopal Dr. Beneš, Italijo pa grof Manzoni.

Na podlagi neke točke označene pogodbe mora isto še kongresna ali senatska zbornica vsake države z večino odboriti, nakar stopi šele v moč in veljavno.

Tako zatem, ko je bil protivojni pakt podpisan, se je brzojavnim potom to uradno nanznilo še ostalim 48 državam in narodom s prošnjo, da najtudi oni odobrijo svetovno mirovno pogodbo.

Državni tajnik Kellogg se

PONESREČENI SLOVENCI NAPREDEK CLEVELANDA

CLEVELAND, MILIJONSKO MESTO.

Burgettstown, Pa. — Tukaj se je pripetila te dni velika nesreča s tem, da je avtomobil povozil šest fantov v starosti od 16 do 17 let. Stirje izmed teh so sinovi slovenskih staršev, dva sta pa druge narodnosti.

Nesreča se je pripetila takole: Fantje so šli zvečer malo na sprehod po ulici. Za kratek čas so prepelvali pesmi. Kar naenkrat pridrvi neki avtomobil za njimi z vso naglico in zavazi naravost v gručo fantov, katere je vse podrli na tla z groznim učinkom. Na mestu sta bila ubita Josip Lunder in Martin Marinčič, močno sta pa poškodovana Frank Lavrič in Rudolf Vajentci katera so prepeljali v bolnišnico v Pittsburgh in ostala dva tovariša.

Pogreb ponesrečenih fantov se je vršil na en dan po katoliškem obredu. Zalosten je bil prizor ko so dva mlada fanti sosedski hkrati v pogrebem sprevodu nesli na pokopališče za njima pa sta korakali neutolazljivi materi. Marsikom je pri tem porosilo oko vsled žalosti in sočutja. Gotovo velik udarec za starši! Naj bi bil to svarilen zgled za mladino, da naj bo zvečer zelo oprena na cesti.

Kako je to mesto napredovalo v številu prebivalstva od ustanovitve do letos, nam kažejo sledeče številke:

1830	1,076
1840	6,071
1850	17,034
1860	43,417
1870	92,829
1880	160,146
1890	261,353
1900	381,763
1910	560,663
1920	796,841
1928	1,008,000

Zaeno podajemo tabelico naravnika peterih bolj važnih in velikih mest v Združenih državah do leta 1928:

New York 6,017,000, Chicago 3,156,000, Philadelphia 2 064,000, Detroit 1,379,000 Cleveland 1,008,000.

Davek na gazolin.

Liebert je vdrl v Smithovo hišo in s puško zagrozil dečku ker se mu je nekaj ustavljal. Zatem pa je oddal nanj usodni strel. Mladi Smithov sin se še sedaj nahaja v neki bolnišnici kjer so mu odrezali desno roko, da bo ostal do smrti po habljen.

Irske v spremstvu njenega zastopnika.

JUGOSLAVIJA PRVA.

Belgrad, 29. avg. Jugoslavija je imela danes čast biti prva država, ki je podpisala Kelloggovo mirovno pogodbo izmed originalnih 14 držav. Jugoslovanski zunanjii minister Marinčič je 6 ur po tem, ko je dobil uradno obvestilo, podpisal ta historični dokument. Jugoslovanska vlada je dobila od ameriškega državnega tajnika povabilo, da se pridruži paktu in podpiše dokument, ki obvezuje državo, da ne bo začela ofenzivne vojne. Sklicana je bila seja ministrskega sveta, in 6 ur pozneje je Jugoslavija pakt že podpisala. Poleg tega je sedaj ameriška vlada poslala povabilo na 48 raznih narodov in držav, da se pridružijo protivojnemu paktu. Želja ameriške vlade je, da se vsak narod na svetu pridruži temu gibanju. Več nardoov je že že javilo željo in pripravljenost, da podpišejo pogodbo. Dosegaj je 15 raznih narodov podpisalo protivojno pogodbo.

Državni tajnik Kellogg se bo že jutri odpeljal od tukaj in sicer bo spotoma časten gost

CLEVELAND ZMAGAL.

SUHACI ZA HOOVERJA.

Washington, 29. avgusta. — Tu se vrši konferenca voditeljev suhačev (prohibicijsko stranke), kjer je bilo soglasno sklenjeno, da ta stranka ne bo imela svojega predsedniškega kandidata, ampak da bo v celoti podpirala republikanskega kandidata Hooverja. Prihodnja konferenca suhačev se bo vršila koncem tedna v Chicagu.

Dosedanji kandidat te stranke Wm. F. Varney je umaknil svojo kandidaturo v prid Hooverja, kot podpredsedniški kandidat na neodvisnem suhem tiketu pa ostane še James A. Edgerton iz Fort Lyon, Pa. Upati je pa, da bodo tudi ta svojo kandidaturo umaknili.

Pri tej priliki se je Varney izrazil sledеče:

"Ce podpiramo Hooverja, ne delamo tega s kakega strankarskega stališča, ampak zato, ker je mož na svojem mestu, ker odobrava izpolnjevanje 18. amendmenta. Govornik, ki je bil popred demokratom ostro obsojal demokratsko stranko ker je zbrala guvernerja Smitha za svojega predsedniškega kandidata. Pri tem je omenil, da se hoče prohibicijo križati, kar je bil Kristus krilan med dvema razbojnima.

"Prohibicijo se lahko izpoljuje, ako izvrševanje iste izročimo takim možem, ki se za isto zanimajo. Za to morajo biti pa pošteni možje in naj zaupajo v Bogu, da bodo dosegli zmago."

"Naša vlada sestoji iz političnih strank. Postave se ne spolnjuje radi tega, ker gotova stranka pri vladni ni do celavetna za izvrševanje iste in ker je večinč mokračev pri tej stranki. Mi ne bomo drugače zmagali če ne dosežemo tega, da bi bila naša vlada samo ene misli glede izvrševanja prohibiciske postave."

Od generala do pomivača.

Pred letom dni je došel iz Avstralije v Kanado 44 letni brigadni general Charles H. Cough, ki se je udeležil zadnje svetovne vojne. Ves čas je iskal kako primerno službo, toda je imel pri tem le smolo. Zdaj dela označeni general v kuhinji hotelja Frontenac v mestu Quebec, kjer pomaga umivati kuhinjsko posodo.

Po novi modi.

V Grand Rapids, Mich. živeči avijatski poročnik Jos. Passmore se bo te dni poročil z Miss M. Huek iz Holland Mich. Takoj po poroki se bo sta oba podala z aeroplonom na ženitovanjsko potovanje v Pariz.

Napad s paradižniki.

St. Clairsville, O. 27. avg. — Ko je bilo danes zjutraj okrog 40 neunijskih premogarjev na potu v Barton, jim je zastavilo pot nad 200 žen unijskih premogarjev. Pogumne žene so pričele skebe obmetavati z paradižniki (tomatoes); ranjen pri tem ni bil nihče, pač pa rudeče pobaran.

Agitirajte za K. S. K. Jednoto!

Največji slovenski tednik v Združenih Državah

Izhaja vsak torek

Ima 18,800 naročnikov

Naročnina: \$3.00

Za člane, na leto: \$0.84

Za nečlane: \$1.80

Za inozemstvo: \$3.00

NASLOV

uredništva in upravnštva:

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

Telefon: Randolph 3912

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Umrli so v Ljubljani v času od 1. do 7. avgusta: Mihael Knaflčič, štabni živinozdravnik v pokoju, 70 let. — Julij Košar, kleparski mopster, 58 let. — Rozalija Križan, krojaška valjanka, 17 let. — Ana Schulz, soproga muzikalnega asistenta v pokoju, 68 let. — Marija Modler, hiralka, 67 let. — Ana Jenko, hči zidarskega pomočnika, 8 let. — Smlednik, št. 20. — Zavod za zaščito dece: France Lampič, lesni trgovec, 35 let, Strantska vas, št. 29. — Leonišče. V bolnici so v istem času umrli: Jože Okorn, posestnik, 63 let, Polica, št. 6. — Katarina Gnuš, hči posestnika, 13 let, Prevelj, št. 20. — Venceslav Travin, akademik, 40 let. — Dušana Likar, hči nadučitelja, 8 let, Rakovnik pri Medvodah. — Valentín Škof, krojaški pomočnik, 49 let. — Jernej Dolšak, vpojeni rudar, 51 let, Loke, št. 39.

Smrtna nesreča. V nedeljo 22. julija zvečer, ko je divjala huda ura nad Dolino pri Tržiču, se je zgodila huda nesreča, ko je žrtev je postal občutev priljubljeni in pridni mizar Franc Bezeničič iz Ceglence pri Naklem. Kakor vedno, tako se je tudi na usodni večer vračal od doma in

Društvena naznanila

ZAHVALA.

V imenu društva sv. Vida, št. 25 K. S. K. Jednote se vsemu občinstvu prav lepo zahvaljujemo, ker so se v tako velikem številu vdeležili piknika zaino nedeljo na Špelkotovi farmi. Tudi ženam ne smemo pozabiti zahvaliti se, zlasti pa Mrs. Pikk, Mrs. Oražem, Ogrin, Hrastar, Skerbec, Widervol, Tomšič, Kasunič, Mally in tudi trgovcem za lepe dobitke, kar John Gornik, B. B. Leusig, John Komin, lekar nar. Posebno se lepo zahvalimo Slapnik Bros. za cvetlice in darovane vrtnice, s katerimi nam je okinčalo. Odbor.

Društvo Vitez sv. Florijana št. 44 So. Chicago, Ill.

Cenjeni mi sobratje in sestre, ki ste se odzvali klicu našega predsednika in tajnika glede romanja na naše ameriške Brezje v Lemont kakor je bilo sklenjeno na zadnji seji, priznanje vam in hvala za vašo veliko udeležbo!

Lepo smo to napravili v zadowljstvo večine. Ampak kar povsod v navadi, vsem se pa ne more nikjer in nikdar ustreči. Kdor je šel tja s pravim namenom, mu gotovo nizal. Tako je bil tudi lahko zraven ko se je slikalo romarje naše slovenske fare sv. Jurija k čemu je društvo sv. Florijana doli pripomoglo do povoljnega uspeha. Imeli smo vsega doli na razpolago, za dušo in telo.

Najprvo smo imeli na onem prijaznem hribčku sv. mašo z lepo pridigo, nato malo razvedrila, popoldne pa pete litanijske Matere Božje v romarski cerkvi Marije Pomagaj. Na to smo se dali slikati in se podali zopet na hribček. Z nami vred se je udeležilo romanja tudi več naših prijateljev iz Waukegana, Jolieta in Chicaga. Nekaj jih je došlo celo iz Pittsburgha.

Torej kdorkoli je na sliki in želi sliko, najsibo že član ali kdo drugi, naj se obrne name: jaz mu preskrbim sliko za 75c. Fotografija je zelo lepa, ki nas bo spominjala na naš lep izlet na ameriških Brezjah.

S pozdravom

John Novak, tajnik
3539 E. 95th St.
So. Chicago, Ill.

Društvo sv. Srca Marije št. 111 Barberton, O.

Cenjenim članom našega društva na znanje, da se je sklenilo na zadnji avgustovski seji, da se naloži 50c naklade na vsako članico v pokritju polletnih upravnih stroškov društva. Letos nismo imele nobenih posebnih dohodkov za društveno blagajno, doba piknikov je pa tudi že pri kraju. Ta posebni asement bo treba plačati mesece septembra. Zapomnite si to dobro!

Dalje smo sklenile, da se naroči oglas našega društva za koledar "Ave Maria" povodom 35 letnice naše Jednote. To se je določilo v korist našega društva ter v podporo katoliškem časopisom.

Upam, da bo naše članstvo zadovoljno s tem sklepom, kajti dosedaj se je še vedno zanimalo za vsako dobro stvar.

S sosedrskim pozdravom
Mrs. Angela Beg, tajnica.

Društvo sv. Mihalja br. 163, Pittsburgh, Pa.

Pozivaju se člani i članice gore omenjenog društva na dojdouču sjednico 9. septembra točno u 2. sata posle podne.

Svima članpm i članicam dajem do znanja, koji niste

obljubil večno zvezoto br. Joe Urbančič sestri Mary Mivsek. Potem je prišel na vrsto kot ženin br. Frank Klemencič, ter podal roko gdč. Viktoriji Urbančič. Nadaljni ženin je bil John Kaušek, ki si je izbral ljubko nevesto, dosegajočo tajno naših športarjev" sestro Alice Kolenc in Mr. Joe Glinšek si je izvolil kot spremjevalko skozi življenje sestro Mary Anzlin, ki je bila prva tajnica našega društva. Vsem skupaj mnogo sreča v novem stanu in naše čestitke!

V istem času, ko so naši novoročenci slavili medene te dne, si je sestra Mary Terček izbrala drugega ženina in sicer nebeškega. Zaobljubila se je nebeškem ženini, Jezusu s tem, da je stopila v redovni stan sester ursulink, ki tako vneto delujejo za šolsko mladino. Miss Mary Terček je prva Slovenka iz Collinwooda, ki se je posvetila temu lepemu redu. Mislimo in upamo, da bo čez nekaj časa ona podučevala mladino v naši slovenski farnišoli tukaj v Collinwoodu. Tuji nji čestitamo in ji želimo vse najboljše!

Kakor znano, se vrši že veden cerkveni bazar v prid nove šole. Upati je, da se bo vsakdo, kateremu je mar predtek naše nove šole tega bazarja gotovo udeležil da tem pripomore dobri stvari. Zaključek bazarja bo v nedeljo, dne 9. septembra z dobitkom novega Ford avtomobila. Šolska sezona je zopet predurmi, radi tega se apelira na starše, da vpišejo svoje malečke v to šolo, kajti letos bo novi šoli prostora za dovolj otrok.

Kot se čuje, se bo vršil prihodnjem letu vseslovenski katolik shod v Lemont, Ill. Naš agilni gl. predsednik br. A. Grdina se zelo zanima, da bi se naši ameriški Slovenci enkrat vse skupaj sestali. To je zelo velikega pomena za naš katoliški pokret v naši novi domovini.

V živem spominu mi je še, ko smo se tri leta nazaj sestali ameriški Slovenci na Brezjah v starci domovini in obdržavali naš katoliški shod. Isteča se je udeležil tudi br. Anton Grdina, naš glavni predsednik.

Tudi mene je vsled tega ideja o katol. shodu, ki se je sprošla na polletnem zborovanju gl. odbora KSKJ. zelo vzradostila. Upam, da se bo ta plemenita misel tudi uresničila na naših ameriških Brezjah!

Na tej seji imamo tudi vedeni stvari za rešiti, zato naj nobenega ne manjka.

Nedavno smo imeli na onem prijaznem hribčku sv. mašo z lepo pridigo, nato malo razvedrila, popoldne pa pete litanijske Matere Božje v romarski cerkvi Marije Pomagaj. Na to smo se dali slikati in se podali zopet na hribček. Z nami vred se je udeležilo romanja tudi več naših prijateljev iz Waukegana, Jolieta in Chicaga. Nekaj jih je došlo celo iz Pittsburgha.

Torej kdorkoli je na sliki in želi sliko, najsibo že član ali kdo drugi, naj se obrne name: jaz mu preskrbim sliko za 75c. Fotografija je zelo lepa, ki nas bo spominjala na naš lep izlet na ameriških Brezjah.

S pozdravom

Thomas Belanich, tajnik.

z urada društva Marija Pomoč Kristjanov št. 165 West Allis, Wisconsin.

Uljudno opozarjam vse člane našega društva, da se bo šrila naša redna mesečna seji v nedeljo, dne 9. septembra ob 2. uri popoldne ni nejasne kakor je bila zadnje mesece navada. Te seje se udeležite vse članice, ker bo doči točk na dnevnom redu. Treba bo tudi izbrati nekaj dečavl za našo veselico, vršeče se meseca oktobra. Ker nismo imeli piknika, bomo morale pa vse za veselico pomagati, da bo blagajna naprej rasla.

Na tej seji bom tudi razdelila več novih certifikatov in one, ki so spremenjeni.

Opomba: Vse one članice, ki se ne morejo udeležiti prihodnje seje, lahko plačajo asement pri meni na domu vsak torek in petek zvečer in pa v nedeljo dopoldne.

S sosedrskim pozdravom
Mary Petrich, tajnica.

z urada tajnika društva sv. Jožefa št. 169 Cleveland (Collinwood), O.

Pa naj reče kdo kar hoče, resnica je in fakt, da naše društvo napreduje v vseh ozirih tako tudi v družbenem življenju. Zadnji čas je nastala nekaka epidemija med našim članstvom, da zapuščajo samski stan in sili v sladki zakonski jarem. Tukaj navajam nekaj dokazov črno na belem:

Najprvo se je poročil naš sobr. Anton Nachtigall s sestro Mary Mah. Za njim je

obljubil večno zvezoto br. Joe Urbančič sestri Mary Mivsek. Potem je prišel na vrsto kot ženin br. Frank Klemencič, ter podal roko gdč. Viktoriji Urbančič. Nadaljni ženin je bil John Kaušek, ki si je izbral ljubko nevesto, dosegajočo tajno naših športarjev" sestro Alice Kolenc in Mr. Joe Glinšek si je izvolil kot spremjevalko skozi življenje sestro Mary Anzlin, ki je bila prva tajnica našega društva. Vsem skupaj mnogo sreča v novem stanu in naše čestitke!

V istem času, ko so naši novoročenci slavili medene te dne, si je sestra Mary Terček izbrala drugega ženina in sicer nebeškega. Zaobljubila se je nebeškem ženini, Jezusu s tem, da je stopila v redovni stan sester ursulink, ki tako vneto delujejo za šolsko mladino. Miss Mary Terček je prva Slovenka iz Collinwooda, ki se je posvetila temu lepemu redu. Mislimo in upamo, da bo čez nekaj časa ona podučevala mladino v naši slovenski farnišoli tukaj v Collinwoodu. Tuji nji čestitamo in ji želimo vse najboljše!

Kakor znano, se vrši že veden cerkveni bazar v prid nove šole. Upati je, da se bo vsakdo, kateremu je mar predtek naše nove šole tega bazarja gotovo udeležil da tem pripomore dobri stvari. Zaključek bazarja bo v nedeljo, dne 9. septembra z dobitkom novega Ford avtomobila.

Sloška sezona je zopet predurmi, radi tega se apelira na starše, da vpišejo svoje malečke v to šolo, kajti letos bo novi šoli prostora za dovolj otrok.

Kot se čuje, se bo vršil prihodnjem letu vseslovenski katolik shod v Lemont, Ill. Naš agilni gl. predsednik br. A. Grdina se zelo zanima, da bi se naši ameriški Slovenci enkrat vse skupaj sestali. To je zelo velikega pomena za naš katoliški pokret v naši novi domovini.

V živem spominu mi je še, ko smo se tri leta nazaj sestali ameriški Slovenci na Brezjah v starci domovini in obdržavali naš katoliški shod. Isteča se je udeležil tudi br. Anton Grdina, naš glavni predsednik.

Tudi mene je vsled tega ideja o katol. shodu, ki se je sprošla na polletnem zborovanju gl. odbora KSKJ. zelo vzradostila. Upam, da se bo ta plemenita misel tudi uresničila na naših ameriških Brezjah!

Na tej seji imamo tudi vedeni stvari za rešiti, zato naj nobenega ne manjka.

Cenjeni sobratje!

Prosim vas, da se polnočno udeležite prihodnje seje, ki bo 9. septembra. Na zadnjih poletnih sejih je bila udeležba jako slaba. Zdaj pa, ko postaja še bolj hladno, mislimi tudi upam, da se boste bolj redno udeleževali društvenih sej.

Nedavno smo imeli na onem prijaznem hribčku sv. mašo z lepo pridigo, nato malo razvedrila, popoldne pa pete litanijske Matere Božje v romarski cerkvi Marije Pomagaj. Na to smo se dali slikati in se podali zopet na hribček. Z nami vred se je udeležilo romanja tudi več naših prijateljev iz Waukegana, Jolieta in Chicaga. Nekaj jih je došlo celo iz Pittsburgha.

Torej kdorkoli je na sliki in želi sliko, najsibo že član ali kdo drugi, naj se obrne name: jaz mu preskrbim sliko za 75c. Fotografija je zelo lepa, ki nas bo spominjala na naš lep izlet na ameriških Brezjah.

S pozdravom

Thomas Belanich, tajnik.

z urada društva Marija Pomoč Kristjanov št. 165 West Allis, Wisconsin.

Uljudno opozarjam vse člane našega društva, da se bo šrila naša redna mesečna seji v nedeljo, dne 9. septembra ob 2. uri popoldne ni nejasne kakor je bila zadnje mesece navada. Te seje se udeležite vse članice, ker bo doči točk na dnevnom redu. Treba bo tudi izbrati nekaj dečavl za našo veselico, vršeče se meseca oktobra. Ker nismo imeli piknika, bomo morale pa vse za veselico pomagati, da bo blagajna naprej rasla.

Na tej seji bom tudi razdelila več novih certifikatov in one, ki so spremenjeni.

Opomba: Vse one članice, ki se ne morejo udeležiti prihodnje seje, lahko plačajo asement pri meni na domu vsak torek in petek zvečer in pa v nedeljo dopoldne.

S sosedrskim pozdravom
Mary Petrich, tajnica.

z urada tajnika društva sv. Jožefa št. 169 Cleveland (Collinwood), O.

Pa naj reče kdo kar hoče, resnica je in fakt, da naše društvo napreduje v vseh ozirih tako tudi v družbenem življenju. Zadnji čas je nastala nekaka epidemija med našim članstvom, da zapuščajo samski stan in sili v sladki zakonski jarem. Tukaj navajam nekaj dokazov črno na belem:

Najprvo se je poročil naš sobr. Anton Nachtigall s sestro Mary Mah. Za njim je

obljubil večno zvezoto br. Joe Urbančič sestri Mary Mivsek. Potem je prišel na vrsto kot ženin br. Frank Klemencič, ter podal roko gdč. Viktoriji Urbančič. Nadaljni ženin je bil John Kaušek, ki si je izbral ljubko nevesto, dosegajočo tajno naših športarjev" sestro Alice Kolenc in Mr. Joe Glinšek si je izvolil kot spremjevalko skozi življenje sestro Mary Anzlin, ki je bila prva tajnica našega društva. Vsem skupaj mnogo sreča v novem stanu in naše čestitke!

Tem potom naznanjam vsem članicam našega društva, da bodo spet imeli seje, kakor prej, to je vsako drugo nedeljo v mesecu. Naša prihodnja seja bo torek dne 9. septembra. Upam, da se iste polnočevilno udeležite. Kakor Vam je vsem znano, smo izgubile iz naše srednje eno sestro Mrs. Magda Ritos. To je prvi slučaj, odkar obstoji naše društvo, katero bo prihodnje leto 1929 mesece marca staro sedem let. Zato pa moramo biti hvaležni ljubemu Bogu, da nas še ni obiskal s več smrtnimi slučaji. Pokojna sestra je bila Prekmurka, in je pred ved leti prišla sem v Ameriko, kjer zapušča tukaj v Chicago moža John Ritos in pet nedorastlih otrok, v starem kraju pa eno sestro in tri brate.

Zahvaljujem se v imenu društva sv. Ane, št. 170 Cleveland, K. S. K. J. vsem sestram pogrebnični kam, kakor tudi sestram, katere so čule po noči, ko je pokojna ležala na mrtvaškem odrju, in vsem, ki so se udeležili sv. maše in pogreba. Prisrčna zahvala vsem skupaj.

D. Dermē, tajnica.

KONVENCIJA S. D. Z.

Lorain, Ohio. — Običajno se pričenjajo dopisi s kakim početom o delavskih razmerah dotičnih naselbine. Jaz bom gledale tega za danes močal.

Ker sem pa velik prijatelj žogometnega športa, naj omenim, da so naši žogarji društva sv. Cirila in Metoda svoje delo za letos dovršili. Ne pričakuje se vedno, da vam ni mogoče. Pomnite, da nekateri naše članice delajo v ta namen že dva meseca. Pri društvu smo vse enake, torek ni treba nobenega izgovora.

S sosedrskim pozdravom

D. Dermē, tajnica.

Obisk.

Zvečer ob 7:30 se prične slavnostni banket in ples v obeh dvoranah Slovenskega Narodnega Domu. Vstopnina k banketu ter zaen k plesu znaš \$1, samo k plesu 50 centov.

Cenjeno občinstvo iz Clevelandu in okolice je uljedno vabljeno, da nas poseti v velikem številu, ker za lačne želodec in suha grla bodo naše kuharice in kelnarice dobro skrbale, za plezačljive bo pa delala zabavne godbe "Bled"

"GLASILLO K. S. K. JEDNOTE"

Izjava načrta

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah američkih.

Uredništvo in upravljanje

Telefon: Randolph 3812

CLEVELAND, OHIO

Načrta, na kateri
Za delano
Za inozemstvoOFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of theUNITED STATES OF AMERICA
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every TuesdayOFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO
Telephone: Randolph 3812.

VELIKA SLAVNOST V PITTSBURGHU

(Konec.)

Zatem ko je glavni Jednotin predsednik vsem še živečim in na tej slavnosti navzočim ustanovnikom društva Marije Device št. 50 pripel na prsa lepe spominske regalije, je stopeila na oder belo oblečena deklica Mary Mravintz. Navzoče vdeležence te slavnosti je pozdravila s sledečimi kiticami:

Pozdravljeni! Vi vsi bodite, dospeli ki ste danes k nam, da društvo naše počastite, "Oj, dobrodošli!" kličem Vam

Za nas to dan je res veliki, v spominu ki bo vsem ostal; spodbujal vse bo v živi sliku, pogum na delo nam dajal.

Na delu bratstva let premnogo to društvo je prestalo že, in svojo plemenito vlogo v dejanju vsem kazalo je.

Vsa čast, zasluga in priznanje gre pionirjem društva vsem za Vaše vneto delovanje, pri društvu let že mnogo tem.

Bog živi Vas še mnoga leta, ohrani društvo naše to! Zaščitnica, Devica sveta, naj izprosi skupaj nam nebo!

Zatem je navedena deklica v imenu mladinskega oddelka izročila gl. predsedniku br. A. Grdinu lep šopek svežih rož, za kar se je br. Grdina s pri-mernimi besedami zahvalil.

Nato je govoril domaći župnik Rev. Jos. Škur. Čestital je v imenu svoje farje ustanovni-kom društva, tako tudi društvu, ker je vedno rado delovalo tudi za napredok fare po prelepem geslu: Vse za ve-ro, dom in narod!

Zatem je bil pozvan k bese-di Rev. Sorić, hrvatski župnik iz Millvane, Pa. Kot vnet domoljub in vnet rodoljub je hvalil lepo logo in zastopnost med Slovenci in Hrvati v Ameriki, saj smo si vendar najblizi-nji rodni bratje. Ostali del njegovega govora je bil politične vsebine in se je nanašal na razmere v Jugoslaviji. G. go-vornik je čestital Slovencem, ker imajo sedaj na krmilu vla-de v Belgradu svojega rojaka, Dr. A. Korošča.

Nato je zapelo pevsko dru-štvo "Prešeren" znanu pesem: "V gorenjsko oziram . . ."

Po tem je bil k besedi po-zvan Mr. Anton Zbašnik, po-novno izvoljeni gl. predsednik J. S. K. J. Tudi on je čestital v imenu svoje organizacije društva Marije Device k 35 letnici obstanka. Dalje je apeliral osobito na mladino, da naj se zanima za podporne or-ganizacije kjer se lahko zava-ruje za posmrtnino in razne druge podpore. Svoj govor je zaključil z željo, da bi pri naših podpornih organizacijah vladal pravi duh bratstva, edinstva in ljubezni.

Temu je sledila pesem "Slo-venec in Hrvat", katero je za-pelo pevsko društvo "Preše-ren."

Zatem so govorili še sledeči gl. uradniki K. S. K. J.: br.

Zulich, Zupan, Rudman in Brozenič.

Nato je v imenu društva sv. Roka št. 15 KSKJ. izreklo čestitke tajnik označenega društva br. Vinko Besal. Ta-ko je v angleškem jeziku česti-tal društvo tudi Mr. Leibold, policijski kapitan iz Pitts-burgha, ki je velik prijatelj in znanec Slovencev na Butler St.

Zaključen govor je imel gl. predsednik br. A. Grdina, ki se je vsem vdeležencem te slavnosti v imenu Jednote lepo za-hvalil, osobito pa društvu, za pripravo tako lepega večera. Predno so se gostje razšli iz dvorane, je celokupno občin-stvo zapelo še našo narodno himno "Lepa naša domovina!"

Naši zasluzni može pred nami.

Pueblo, Colo. — Prav je in umestno, da posnemamo naše zasluzne može, ki so živeli pred nami. Le pridno jih posnemajmo, ker imenitne zgleda imamo tudi mi ameriški Slovenci.

Stari benedictinci so radi go-vorili o našem slavnem misijo-narju Rev. Frančišku Pircu, ki-jim je bil vzor pravega duhovnega. Čeravno je posebno gorel za dušni blagor Indijancev, vendar je obiskaval naselbine ev-ropskih narodov, da jih je po-zdravil v verskem duhu.

Isti čas je misjonaril zlasti med Nemci v Minnesoti Rev. Weninger S. J., Štajerc, ki je pa tudi študiral na ljubljanski gimnaziji. Ko je Weninger čul, da tam in tam obiskuje Rev. Pirc, je dejal: "Potem so pa prekrbili najbolje, mene ne po-trebujejo."

Castiti g. Pirc je videl pozne-je, ko so naselbine rastle, in te-daj ni bil kos vsemu delu, te-daj je pridno iskal druga sred-stva. Napotil se je v novo be-nediktinsko opatijo St. Vincent, Pa., naj bi mu prišli pomagat. Opat, istega duha za neumrjo-še duše, je odcepil malo številce duhovnikov, da so v Sterns County, Minn., zasadili malo samostansko naselbino, ki je se-daj St. John's opatija in uni-verza istega imena. Rev. Pirc je iskal, lobil sotrudnikov ter jih potisnil v vinograd Gospodov. Prvo je ujel mladega di-jaka, ki je bil le nameraval ob-delovati pustinjo, rodovitno zemljo v Kraintownu.

Dejal je: "Student in kmetovalec, iz tega ne bo nič." Ta-krat mladi student je postal Rev. Vincent Schiffrer, O. S. B., sedaj 85-letni starec, ki še ved-o pomaga pastirstvu. Vsi po-snemamo. Rev. Vincent je po-egnil sem iz Bitnja, Gorenjsko, dva dijaka, Rajgelnja, poslej Žrev Bartel, svojega bratranca, Lčenkarja, ki je bil pozne-je i-tretji opat v St. John's. Nje-gova sestra in sestra č. g. Bar-elina so pa postali benediktinki. Obc sestriči se vedno marljivo spravljajo svoje posle v samo-stanu. V obadvaj samostana je polagoma pristopilo še več Slo-vencev in Slovenk, in vse to po-lje, trdo ledino, je počel obdelo-vati možak plemenite gorenjsko-sti, prečasti g. Pirc.

Stari benedictinci so dosti-krat pripovedovali o skromnosti

apostolskega misijonarja. Pri-šedki od misijonov, ves izmuden, strgan in lačen, je le vprašal: "Ali imate kaj mleki in kruha pri hiši?" Kaj prida tako ni bilo pri hiši. Castiti ocjetje in spoštovanji bratje so pustili vso svojo zalogu v borštu. Kateri profesor ni učil od 11. do 12. ure, je vzel puško ter privlekel v samostan kake zajce ali vča-sih še kakega jelena.

Rev. P. Vincent Schiffrer se je zlasti zanimal za risanje, sli-kanje in naravoslovje in tedaj so ga v novem zavodu jako po-trebovali. Še sedaj skuša, mo-druje, kako bi iznašel per-pe-tuum mobile. Enega samega koleščka mu še manjka. To ga najbolj skrbi, če začne leteti, ga ne bo moč ustaviti.

Ločnikar, č. g. Bernard, je bil pravi biser za benediktinski opatijo. Bil je že v Ljubljani najmožnejši dijak, nepremagljivi tekmeč previšenega ško-fa Jegliča, tedaj je postal naj-spretnejši profesor v benedik-tinskem zavodu. Pred vsem je pa postal tako ponizna duša, da je povsod skušal postati služab-nik vsakega, da, sluga najni-jega.

Rajni Anton Kapus, po doma-či Mežnar, bivajoč v St. Steph-en, Brockway, Minn., mi je pra-vil, kaj vtis je mladi Ločnikar napravil, ko je prišel čez veliko lužo v novi kraj. Mežnar je opazoval mlade slovenske dija-ke pri sv. maši v St. Joseph, kamor so 12 milj daleč peš ho-dili ob nedeljah.

Dejal je: "Ločnikar se ves-čas ni ozrl okoli sebe; njegove oči, njegov duh je bil pri oltaru, vtopljen v presveto skrivnost. Po sv. maši sem sam omenil drugim rojakom: 'Iz tega dečka bo še nekaj velikega'."

Dne 7. majnika, 1890 smo glasovali za novega opata, in izmed 100 volivcev je dobil skoraj vse glasove. Dokončavši srečno-volitev, smo se zbrali v jedilni sobani na veselo praznovanje in okrepčanje. Stara korenina, Slovenec, č. g. oče Se-verin Gross, O. S. B., se ni mogel strpeti, moral ga je še slovenski pozdraviti. Kreplko je zapel: "Kol'kor kapljic, tol'ko let . . ." Mi vsi, tudi duhovni-ki različnih narodnosti, so z na-mi nadaljevali.

Poleg vseh krščanskih in re-dovnih čestnosti je bil pristoj-ni Slovenec, veselega srca, družbenega razpoloženja; kjer je bil on, tam ni nikdar dolgočesno. Živ, živahen, šaljiv. Nik-dar ni bil kaj prida zdrav, pa-tega nismo mogli slutiti, ker je z močno voljo preobvladal vso onemoglost svojega telesa.

Ko sva bila na gomili njegove matere v Albany, Minn., mi je smehljaje pripovedoval, kako ga je pokojna mati nabilna. De-jal je, da so molili rožni vene-sleherni večer. Med molitvijo ga je zmotilo nekaj šaljivega, da se je nasmejal. Mati pa po-njem z debelim, velikim rožnim vencem, rekoč: pri svetem delu se boš smejal!

Z nežno ljubezni je bil ved-no navezan na svojo mater. Ves svoj uspeh je pripisoval svoji brumni in pobožni materi.

Cloveško govoriti, njegova zgodnjina smrt je bila neizmerna zguba za opatijo. Komaj pet let nas je po očetovsko vodil. Težko se kje žaluje splošno in tako golinjivo, tako odkritosče-no, kakor smo za ranjim opa-tom Bernardom. Smrt nam pa-nikakor ni ugrabil njegovega vpliva in njegove molitve. Ved-no se zmislimo na njegove modre nauke, vedno nam prihaja-pred oči njegovo prijazno obna-šanje. Neustrašeno skušamo nadaljevati, kar je vpeljal tako blagodusno.

Benediktinski duhovniki ho-dijo pridno okoli nabirat dijaki-va za naš zavod višje opati-jive šole (Abbey School), Canon City, Colo. Požrtvovalnost sta-riev je le boli redka se tam, kjer bi clovek tega ne pričakoval. Požrtvovalnost (sacrifice)

vzdigne cloveka najvišje. Otroci požrtvovalnih staršev jim ostanejo zista in biserna krona. Taki otroci ne bodo prenašali solz sramote svojim staršem, ampak jim bodo v ponos in are-čo. Koliko dobrega bodo taki otroci storili tudi v ponos sv. vere, za dom in za svoj narod! Vse to bo šteto pred Bogom kot bogato zasljenje požrtvovalnih roditeljev.

Tudi v naši župniji moramo začeti nekak sklad, da se pomaga ubožnejšim dečkom, katerih starši bi jih radi dali študirat, pa ne morejo. Požrtvovalnost bi moral biti širša nego udobnost lastne družine. Redovniki v benediktinski opatiji ne žrtujejo samo nekaj, ampak veliko in vse. Vse imetje in vse moči ter svoje zmožnosti, da se ohrani in širi krščanska vzgoja, ter se dviga tudi učenost v katolički cerkvi.

P. Ciril Zupan, O. S. B.

NOVA KNJIGA

Ze pred nekaj tedni smo pre-jeli v oceno in na ogled najmo-žnejšo cvetko na našem ameriškem književnem polju, lično vezano in mojstrsko sestavljeno knjigo "Ameriška Slovenka," katero je izdal in založila Književna Matica Slovenske Ženske Zveze v Ameriki. Knjigo je uredila Mrs. Fannie Jazbec, tiskala pa tiskovna družba Edinost.

Knjiga je lično tiskana na fini papirju ter vsebuje 145 stranična v prvih treh zo-nah in en cent za prvi funt v ostalih zonah. Nove pristojbi-ve za paketno pošto so sledete:

Lokalna zona: sedem centov za prvi funt in po en cent za vsak nadaljni funt teže.

Prvna in druga zona: sedem centov za prvi funt in po dva centa za vsak nadaljni funt teže.

Tretja zona: osem centov za prvi funt in po dva centa za vsak nadaljni funt teže.

Knjiga je lično tiskana na fini papirju ter vsebuje 145 stranična v prvih treh zo-nah in en cent za prvi funt v ostalih zonah. Nove pristojbi-ve za paketno pošto so sledete:

Cetrtja zona: osem centov za prvi funt in po štiri centa za vsak nadaljni funt.

Peta zona: devet centov za prvi funt in po šest centov za vsak nadaljni funt.

Sesta zona: deset centov za prvi funt in po osem centov za vsak nadaljni funt.

Sedma zona: 12 centov za prvi funt in po 12 centov za vsak nadaljni funt.

Za pakete, ki se nabirajo na podeželskih cestah — (rural routes), stane poštarina dva centa manj, kot zgoraj navedeno, ako se imajo dostaviti v prve tri zone, in en cent manj, ako so naslovjeni v ostale zone.

Posebna poštarina je določena za knjige, ki jih knjižnice pošiljajo čitateljem in jih ti vracajo nazaj, ako take knjige ne vsebujejo oglasov, razum po-pisa novih knjig. Pristojbina znaša tri centa za prvi funt teže in po tri centa za vsak na-daljni funt.

Za pakete, ki se nabirajo na podeželskih cestah — (rural routes), stane poštarina dva centa manj, kot zgoraj navedeno, ako se imajo dostaviti v prve tri zone, in en cent manj, ako so naslovjeni v ostale zone.

Posebna poštarina je določena za knjige, ki jih knjižnice pošiljajo čitateljem in jih ti vracajo nazaj, ako take knjige ne vsebujejo oglasov, razum po-pisa novih knjig. Pristojbina znaša tri centa za prvi funt teže in po tri centa za vsak na-daljni funt.

Za pakete, ki se nabirajo na podeželskih cestah — (rural routes), stane poštarina dva centa manj, kot zgoraj navedeno, ako se imajo dostaviti v prve tri zone, in en cent manj, ako so naslovjeni v ostale zone.

Posebna poštarina je določena za knjige, ki jih knjižnice pošiljajo čitateljem in jih ti vracajo nazaj, ako take knjige ne vsebujejo oglasov, razum po-pisa novih knjig. Pristojbina znaša tri centa za prvi funt teže in po tri centa za vsak na-daljni funt.

Za pakete, ki se nabirajo na podeželskih cestah — (rural routes), stane poštarina dva centa manj, kot zgoraj navedeno, ako se imajo dostaviti v prve tri zone, in en cent manj, ako so naslovjeni v ostale zone.

Posebna poštarina je določena za knjige, ki jih knjižnice pošiljajo čitateljem in jih ti vracajo nazaj, ako take knjige ne vsebujejo oglasov, razum po-pisa novih knjig. Pristojbina znaša tri centa za prvi funt teže in po tri centa za vsak na-daljni funt.

Za pakete, ki se nabirajo na podeželskih cestah — (rural routes), stane poštarina dva centa manj, kot zgoraj navedeno, ako se imajo dostaviti v prve tri zone, in en cent manj, ako so naslovjeni v ostale zone.

Posebna poštarina je določena za knjige, ki jih knjižnice pošiljajo čitateljem in jih ti vracajo nazaj, ako take knjige ne vsebujejo oglasov, razum po-pisa novih knjig. Pristojbina znaša tri centa za prvi funt teže in po tri centa za vsak na-daljni funt.

Za pakete, ki se nabirajo na podeželskih cestah — (rural routes), stane poštarina dva centa manj, kot zgoraj navedeno, ako se imajo dostaviti v prve tri zone, in en cent manj, ako so naslovjeni v ostale zone.

Posebna poštarina je določena za knjige, ki jih knjižnice pošiljajo čitateljem in jih ti vracajo nazaj, ako take knjige ne vsebujejo oglasov, razum po-pisa novih knjig. Pristojbina znaša tri centa za prvi funt teže in po tri

K. S. K.

JEDNOTE

Ustanovljena v Jolietu, III., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja 1898.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Solventnost aktivnega oddelka znaša 101.03%; solventnost mladinskega oddelka znaša 144.73%.

Od ustanovitve do 1. julija, 1928, znaša skupna izplačana podpora \$3,332,405.00.

Glavni predsednik: ANTON GRDINA, 1053 E. 62nd St. Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C St., Pueblo, Colo.
II. podpred. MRS. MARY CHAMPA, 311 W. Poplar St., Chisholm, Minn.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomočni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: JOHN GRAHEK, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Uhovni vodja: REV. KAZIMIR CVERCKO, 2618 W. St. Clair St., Indiana.
polis, Ind.

Vrhovni zdravnik: DR. JOS. V. GRAHEK, Amer. State Bank Bldg., Cor. Grant & 6th St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A, Eveleth, Minn.
LOUIS ZELEZNICKAR, 2112 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
FRANK FRANCICH, 5405 National Ave., West Allis, Wis.
MIHAEL HOCEVAR, R. F. D. 2, Box 59, Bridgeport, Ohio.
MRS LOUISE LIKOVICH, 9511 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

FINANČNI ODBOR:

FRANK OPEKA Sr., 26—10th St., North Chicago, Ill.
FRANK GOSPODARICH, Rockdale, P. O., Joliet, Ill.
JOHN ZULICH, 15303 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

JOHN DECMAN, Box 529, Forest City, Pa.
JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
JOHN MURN, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
MATT BROZENIC, 121—44th St., Pittsburgh, Pa.
RUDOLPH G. RUDMAN, 285 Burlington Rd., Forest Hills, Wilkinsburgh, Pa.
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vsa pisma in dnevne zadeve, tukajče se Jednote, naj se pošljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopisna društvena vesti, razna naznanka, oglase in narodnočina pa na "GLASILLO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Joseph Plevnik, Cleveland, O.
Iz moje potne torbice.
(Konec)

Ko smo tako premišljevanje drvili mimo kmetskih selišč v bližini Bleida in mislili na Vodnikovo popevko:
"Sklad nad skladom se vzdiguje golih vrhov kamen zid,
Večni mojster ukazuje;
Prid' zidar se les učit."

nas predrami iz premišljevanja lahko šum in ropot. Prijatelj Gregor, ki dobro pozna gorenjskega "gamsa," je glasno viknil: "Šofer, počasi, v bližini so gamsi!" Avtomobil je precej ubogal in naša pozornost je v hipu dosegla višek napetosti, pa je v naslednjem hipu tudi zopet popustila. Iz strelje na prijazni tratici sta namreč moleli bradiči dveh domačih — koz. Gregor se je vstran obrnil, mi pa smo se še dolgo ozirali za "gamsi." Ko pa se je prvi smeh in krohot polegel, sem Gregorja podražil in vprašal, če li ve, zakaj koza gor rep drži? In potem smo prijeli za klobuke, ker je Gregor spodbodel šoferja, da je kazalec na avtomobilu takoj pokazal št. 60 kilometrov.

Pa zopet novo presenečenje. Nekako v sred med Bledom in Bohinjem smo dohiteli "omnibus," ki je peljal iz Brezja pod vodstvom dr. Josip Debeveca že omenjeno družbo. Ko smo si na Brezju segli v roke, smo se šališči, češ: saj vas bomo tiak dohiteli — čeprav so odšli najmanj eno uro pred nami. In glej — šala se je uresničila! Ker pa smo menili, da sredi gozdne livade počivajo in uživajo ondotni ozon, smo z nekako nagajivim pozdravom hitele mimo. Šele pozneje smo izvedeli vso nezgodo. "Stari bus" si je bil namreč zadnje noge popularna polomil. Čeprav je uporabil šofer vse svoje tehnisko znanje, ga "bus" le ni hotel ubogati; trdovratno je kljuboval in se hladil v senci ob strani ceste kljub ponovnim prošnjam in pritajenim vzduhom visokih izletnikov. Šele njegov iz Bohinja telefonična na pomoč poklicani tovarš je rešil gospode iz mučnega položaja in jih po tri urni zamudi izložil v hotelu pri "Sv. Duhu," ker so pa sami rešili hude preiskušeno želodčno vprašanje. Tu smo se vsi iznova sešli, po milovanju seveda in opravičevanje se, češ, da bi bilo vendar le lepše in bolj krščansko, če bi bili posnemali ubogega Samaritana. Pa končno nas je potolažil vedno prijazni in šaljivi Dr. Josip Debevec, ki nas je za našo "samaritansko uslužo" povabil na večerjo v Šiško. V naše opravičilo govoril tudi dejstvo, da smo spoznali resnost

bilovo hranjanje so glasovi iz štih gri skoro prekašali. Prepelali smo skoro vse domača narodne popevke, tako da sem slednji intoniral celo tisti znani koraliki jodler: "Wann der Auerhahn balst . . ." Toda prav "divji petelin" nas je spravil v pogubo. Kraj gozda napravi cesta skoro pravokoten ovinek. V vozu veselo razpoloženje, zunaj tema kakor v rogu, pred nami prav v zadnjem hipu opaženi klanc in ovinek — avtomobil se po bliškovo zaokrene in čuje se rezek pok. V motni luči se zdi, da je nekdo napravil salto mortale, da nam zastavi pot. Osuplo presenečenje! Avtomobil se ustavi, Gregor pa stika po žepu: navdal ga je tak pogum, da je precej pripravljen, če treba tudi s samim pipcem na Berdava.

Pa kaj je bilo?

Mr. Sešek, ki je pri vsej tragediji ohranil še najbolj mirno kri, nam je razjasnil vso situacijo. Na ovinku je avtomobil zavozil v gnojne vile, k so ležale sredi ceste, predri gumi, vile pa vrgel v krogu za seboj.

In zopet je bil smeh in krohot!

In ko smo zlikovca "ujeli," smo ga začeli soditi. Oglasi se privi: "Vzemimo jih s seboj."

Gnojne vile za spomin?

Šoferju kar ni mogla ta morira v glavo!

"Pustimo jih sredi ceste," se oglasti drugi, ki pa je ostal v manjšini. Zmagalo je krščansko načelo ljubezni do bližnjega. Da bi morebitni zanamci ne naleteli na kaj podobnega, smo položili vile v grm ob cesti z željo, da bi prišle drugo ju trozopet v roke pravega gospodarja.

Skoraj instinkтивno smo vsečutili, da smo prav ravnali, zdele se nam je celo, da je tudi nebo odobrilo naše ravnanje: oblaki so se polagoma razpršili, na višnjevem svodu so se prikazale zvezdice, avtomobil pa je odsele nemoteno rezal nočno temo tja do "Cebava" v St. Vidu.

Pa na svetu je vse minljivo. In tako je slednji nastopilo slovo, potem ko smo se se prej po starci in lepi navadi pri "Cebavu" podprli s "kranjskim jezikom in domačim gnijatjo." Tu

pa je počitek nam je dobro del; spomini na gnojne vile, ki so se pojavile v sanjah kot grozna počast, me je sicer parkrat vznemiril, pa se nisem jezil, še vesel sem bil in da bi imel pesniško žilico kot naš Mr. Zorman, bi v pesmi ovekovečil "spor med avtomobilom in gnojnimi vilami!"

Pismo dozdevnega mrliča iz Rusije.

Pri zmagovalju prodiranju Rusov na Madžarsko v letu 1915. je bilo ujetih mnogo Slovencev. Med njimi tudi 23-letni posestnik sin Avgust Peruzzi z Golega brda pri Medvodah. Malo pred zajetjem je še pisal domov, potem pa ni bilo o njem nobenega glasu več. Njegovi domači so se že polagoma spoprijaznili z nisljijo, da je našel smrt v daljini ruski zemlji kakor toliko ljudigrav avstro-ogrskih ujetnikov, o čilih žalostnem koncu ali pa izginotju brez sledu je poročal zdaj pa zdaj Rdeči križ. Zato je bilo tem večje nujno veselje, ko so pred kratkim prejeli po dolgih 13. letih iz sovjetske Rusije pismo, ki se jim je zdelelo kakor glas iz groba. Pismo je pisal oni Gusti, ki so ga že vsi smatrali za mrtvega.

Iz občirnega pisma, ki ga je pisal Avgust Peruzzi svojemu bratu Emilu Peruzziju, čepljarskemu mojstru v Zd. Šiški, posnetamo:

"Ljubi brate!

Ce bi mi bilo mogoče, bi vsem kreko stisnil dešnicu in vas goreče pritiskal na srce. Odkar sem prejel zadnje vaše

pismo — bilo je to 17. marca 1915 — sem doživel premno go stvari, o katerih naj vam na kratko poročam:

Dne 20. marca l. 1915. se je vnel v Karpatih krvav boj, ki je trajal več dni. Dne 22. marca ponocni sem stal na strazi pred našimi strojnici, ko sem je nenadoma zazdelo, da se mi nekaj plazi proti meni. Napel sem oti, da bi bolje videl, a prikazen je namah izgnila. Pred menoj so stale nizke smreke, s katerih je veter stressel sneg. Stisnil sem se za hrast, ki je stal ne daleč od tod da bi bil na ta način zavarovan pred burjo. Tedaj sem zapazil, da se plazi proti meni več Busov. Segel sem z desnicico na repetirko, pustil jih, da so prikobacali v razdaljo 5 m in na to zakričal: "Halt, wer da?"

Ko so Rusi uvideli, da smo jih zapazili, so pometali puške v sneg in zbežali. S pomočjo tovarišev ki so prihitali iz streličnih jarkov, smo, več Rusov, ujeli in zaplenili precej pušk.

Zjutraj ob 6. so se vrgli Rusi z vso silo na naše vrste Bombardirali so nas z artiljerijo veden dan, toda k sreči niso nikogar ubili. Pač pa je pričela goreti na lev strani od naših plamenih. Slišali smo še ob upnu kričanja, ki pa je nagle zamrlo. V tem trenotku so Rusi začeli napadati. Naj jih je še toliko padlo. — Rusi so rastli iz tal kakor gobe po dežju, ugrabili so nam vse strojnice, ujeli 1000 mož, pre mnogo pa jih pobili in ranili.

Kozaki so nas razvrstili v oddelke in nas gnali čez karpatne gore in skozi Galicijo, 13 dni. Ce smo se trudili ustavljali, so s palicami bili posnas da so nas zopet spravili pokonci. Ko sem prišel v Karavarsko, sem obležal bolap na legarju v tamšnji bolnici, ki je ostala po več bojih brez strehe in napol porušena. Iz tega mesta, v katerem skoraj niko ni bil hiša ki bi ostala neposkodovana, so nas odpeljali najprvo v Kijev, nato pa v simbersko gubernijo, kjer sem ostal 13 tednov v bolnici. Ves čas sem bil poln uši, tako da nihalo je še toliko padlo. — Rusi so rastli iz tal kakor gobe po dežju, ugrabili so nam vse strojnice, ujeli 1000 mož, pre mnogo pa jih pobili in ranili.

Bolezen mi ne da miru: 1. junija t. l. sem odšel za 2 meseca v sanatorij v Krasno pole, kjer upam, da bom popoloma ozdravljen. Ugotovili so, da sem v 1. stadiju tuberkuloze. Sanatorij stoji visoko v gozah na Črnim morjem. Priprjal sem se s Kavkaških gor na leloma z vlakom, deloma pa z avtomobilom. Kraj je zelo slikovito, mogočne skale se vzpenjajo nad kamenito cesto do 500 m visoko. Na levo in desno bobne slapovi, a nekajkrat vodi cesta skozi predore.

V sanatoriju se zelo trudi z menoj dr. Gostiša, rodom iz Gorice, ki so ga prav tako ujeli Rusi in je tu tudi promoviral. Njegovi stariši stanujejo v Ljubljani na Dunajski cesti. Kar mi povzroča velike skrbi te, da je zbolel tud moj starejši sin, ki ima veliko rano na desni nogi; nikakor se mu nočelacil.

Po domu neprestano koprini, vsa moja duša je v Sloveniji. Rotim vas, bodite tako dobri ter se zglasite radi dokumentov na občni in na okrajnem glavarstvu. Obrnite se tudi na Rdeči križ, da bom imprej zadihal domači zrak in vas objel vse po vrsti, ki ste davno naredili križ čez meje . . .

Do tu pretresljivo pismo, pisano napol slovenski, napol ruski. Razume se, da so Pezzizjevi takoj ukrenili vse potrebno, da dospe njihov Gusti v toliko željeno domovino, ki je bil odhoden od 1. 1914., ko je bil aktiven vojak odpoklican in bojišče. Iste usode kakor Peruzzi je deleženih še lepo število slovenskih fantov in nož, ki so proglašeni za mrtve in od katerih nobeden več ne upa, da bi se mogel vrniti pod domači krov. Prostrana je ruskem domovinam, ki je zelo strašna in lečenje je težko. Kar je zbolel tud moj starejši sin, ki ima veliko rano na desni nogi; nikakor se mu nočelacil.

Kar za možem res ostane, pa je njegovo pisateljsko delo. Še kot bogoslovec je priobčil v Vrtcu "Črtice iz ruske zgodovine." Kot škofski tajnik je bil obenem urednik Škofijeskega lista, kjer je priobčeval zgodovino ljubljanske stolnice, ki je latinsko spisal od leta 1701-1714 dr. Gregor Thalnitscher. Ta spis je izšel leta 1882 in v ponatisku. V letih 1884-1885 je izdal pet zvezkov Zgodovinske ljubljanske škofije, kjer je

Ko je nastala revolucija, so nas Rusi osvobodili, nakar so se nekateri vrnili po burih doživljajih v domovino, drugi pa v njimi jaz pa smo ostali kot zapoznelli ptidi v Rusiji. Imel sem to smolo, da sem bil skoraj vedno bolan. Če bi mi l. 1919. ne stregla neka predobra rusa mladenka — bolehal sem na pljučnici — bi neizogibno moral umreti. Bruhal sem kri; in koliko se je potrušila, da me je ohranila pri živjenju! Sla je iskat zdravnika peš 18 km daleč! Ko sem za hrast, ki je stal ne daleč od tod da bi bil na ta način zavarovan pred burjo. Tedaj sem zapazil, da se plazi proti meni več Busov. Segel sem z desnicico na repetirko, pustil jih, da so prikobacali v razdaljo 5 m in na to zakričal: "Halt, wer da?"

Dne 20. marca l. 1915. se je vnel v Karpatih krvav boj, ki je trajal več dni. Dne 22. marca ponocni sem stal na strazi pred našimi strojnici, ko se mi je nenadoma zazdelo, da se mi nekaj plazi proti meni. Napel sem oti, da bi bolje videl, a prikazen je namah izgnila. Pred menoj so stale nizke smreke, s katerih je veter stressel sneg. Stisnil sem se za hrast, ki je stal ne daleč od tod da bi bil na ta način zavarovan pred burjo. Tedaj sem zapazil, da se plazi proti meni več Busov. Segel sem z desnicico na repetirko, pustil jih, da so prikobacali v razdaljo 5 m in na to zakričal: "Halt, wer da?"

Ko so Rusi uvideli, da smo jih zapazili, so pometali puške v sneg in zbežali. S pomočjo tovarišev ki so prihitali iz streličnih jarkov, smo, več Rusov, ujeli in zaplenili precej pušk.

Zjutraj ob 6. so se vrgli Rusi z vso silo na naše vrste Bombardirali so nas z artiljerijo veden dan, toda k sreči niso nikogar ubili. Pač pa je pričela goreti na lev strani od naših plamenih. Slišali smo še ob upnu kričanja, ki pa je nagle zamrlo. V tem trenotku so Rusi začeli napadati. Naj jih je še toliko padlo. — Rusi so rastli iz tal kakor gobe po dežju, ugrabili so nam vse strojnice, ujeli 1000 mož, pre mnogo pa jih pobili in ranili.

Ko je nastala revolucija, so nas Rusi osvobodili, nakar so se nekateri vrnili po burih doživljajih v domovino, drugi pa v njimi jaz pa smo ostali kot zapoznelli ptidi v Rusiji. Imel sem to smolo, da sem bil skoraj vedno bolan. Če bi mi l. 1919. ne stregla neka predobra rusa mladenka — bolehal sem na pljučnici — bi neizogibno moral umreti. Bruhal sem kri; in koliko se je potrušila, da me je ohranila pri živjenju! Sla je iskat zdravnika peš 18 km daleč! Ko sem za hrast, ki je stal ne daleč od tod da bi bil na ta način zavarovan pred burjo. Tedaj sem zapazil, da se plazi proti meni več Busov. Segel sem z desnicico na repetirko, pustil jih, da so prikobacali v razdaljo 5 m in na to zakričal: "Halt, wer da?"

Dne 20. marca l. 1915. se je vnel v Karpatih krvav boj, ki je trajal več dni. Dne 22. marca ponocni sem stal na strazi pred našimi strojnici, ko se mi je nenadoma zazdelo, da se mi nekaj plazi proti meni. Napel sem oti, da bi bolje videl, a prikazen je namah izgnila. Pred menoj so stale nizke smreke, s katerih je veter stressel sneg. Stisnil sem se za hrast, ki je stal ne daleč od tod da bi bil na ta način zavarovan pred burjo. Tedaj sem zapazil, da se plazi proti meni več Busov. Segel sem z desnicico na repetirko, pustil jih, da so prikobacali v razdaljo 5 m in na to zakričal: "Halt, wer da?"

Ko so Rusi uvideli, da smo jih zapazili, so pometali puške v

OUR PAGE

A WORD OF EXPLANATION

In issue No. 33 of Glasilo, in the columns of Our Page was published a letter of Brother John Golobich Jr. of Pittsburgh, Pa. The said author of that letter expressed himself in such a manner as to claim that I, as Supreme President, have the right to dictate and decide privilege to the members of our Union who is entitled to write in the Glasilo and who is not. This letter was sent to the Supreme Secretary in Joliet, Ill., and was submitted to the Supreme Board at its last meeting.

Considering the fact that the above statement was not based on truth, being merely a false judgment to seemingly in a cunning manner throw suspicion on me, or someone else — I requested that the above mentioned letter be published for the purpose of giving me an opportunity to answer it with the necessary explanation.

With such asserting no one may make any exprobation against me, for I consider myself just in all matters pertaining my office and the members of our Union. From this standpoint I consider equally each subordinate lodge or member, from near or far, whether it is my friend or enemy, relative, even my own son, or someone else. In performing my official duties, I do not know of any partiality. Whoever thinks of me otherwise, he shall report to me to the Supreme Board of Jurors in order to punish or recall me.

In no other organization prevails there such a freedom of press as in our Union. I am in favor of such freedom of press as in our Union. I am in favor of such freedom, knowing the fact, that criticism is in order. Without criticism we cannot expect improvement or betterment.

Criticism, on the other hand, must be consequent and just. Never distort or attack a person with the paper as a medium.

In criticising, be truthful, giving all facts and reasons to confirm your criticism. Therefore, before rendering a criticism study the subject diligently and ponder for a while. At times critics are too harsh. If they would take time and wait for facts they surely would not act as critics. Whoever acts in a hurry and writes inconsiderately, usually finds himself in error. Criticism of this type bears unfavorable consequences and breeds a spirit of hatred. Criticism should be based on trustworthy information and facts of both parties.

The Glasilo was established as the official organ of our Union to act as an educator. Its columns may be used by all the members. Pertaining the columns of Our Page, I would advise you to use them frequently. They are at your disposal. If our page will not suffice, another will be added.

Perchance, your article contributed to Our Page is refused publication then inform me or the president of the Supreme Board of Jurors. I assure you that your articles will be published, providing the same is in conformity with our constitution and By-Laws. In such cases you will be informed why your contribution was refused publication.

We must also take into consideration the authority of the editor. If he considers the contributor's article unfit for publication, you also must approve of that for your benefit, in his not misusing your name in publicity. The editor's judgment and experience protects the name of the paper and of the contributor.

Human nature is very much alike the world over and we are all subject to be quick tempered and excited at times. In such cases we write articles that we would otherwise never have written. The consequences of such articles are more of a drawback to the progress of our Union, than anything else. Therefore, we should try to avoid such articles and rash criticism as much as possible.

Consider the above as my advice to act cautiously so we may at all times be in a friendly light and understanding in such cases.

Fraternally yours

Anton Grdina, Supreme President.

WEE-BOOST DANCE ST. MARY'S BAZAAR

Cleveland Club Will Offer
Dance at Strumbly's

Collinwood Parish Will Give
Bazaar at Completion of New
School

Perhaps you know, and perhaps you don't. To play safe we will tell you all about it. It's not a wedding nor a shower, neither is it a game or meeting. It isn't baseball, golf or ping pong, but, it is the Wee-Boost Dance.

The baseball games are over for this season so you need not worry about retiring to sleep for fear of being drowsy the next day. The ball players will be on hand with the idea of having a good time. They, no doubt will, for they have been holding back on their Saturday evening entertainments during the baseball season.

The dance will be given at Strumbly's, the park on the end of St. Clair Ave. The time is Saturday September the 8th, commencing at 7:30 p. m. Valentine Turk will furnish the music. As for refreshments and eats, we always have them.

Start the Fall season right and attend this dance and good time. Tickets can be procured from the members, or at Grdina's office at 62nd and St. Clair Ave. Come and Boost like Wee-Boost.

Committee.

VEŠTI IZ DOMOVINE

St. Peter pri Novem mestu. Dne 22. julija je umrl na Dolenskem vrhu Matej Hrastar, globoko veren, vzgleden družinski oče, skrben gospodar.

Promocija. Promovirana je na graški univerzi gdëna Frida Žnidarič, rodom Novomeščanka, za doktorja vsega zdravilstva.

Električni tok ubil mladega delavca. Grozna smrtna nesreča se je pripetila dne 8. avg. ob pol 12 na Ledini v Ljubljani. Stavbna družba, ki je bila šolsko poslopje, je podpirala stavbni oder krog poslopja. Pri podiranju odra je 20 letni delavec Anton Vidmar, doma s Piševico pri Brezovici in tam stanujoč, dvignil obe roki kvíšku in se slučajno dotaknil električne žice v visoko napetostjo. Električni tok je najbrže delavca takoj ubil, ali ga pa vsaj tako omamil, da je ta omahnil navzdol in strmoglavil kakih 10 metrov globoko na kamnit hodnik in si razbil glavo. Zdravnika dr. Rus in dr. Avramovič sta mogla ugotoviti le smrt. Truplo smrtno ponesrečenega delavca so prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Velika starost. Dne 4. avgusta so položili k večnemu počitku na pokopališču v Soboti v Slovenski Krajini 80 let starega Gregor Štefana. Pokojnik je bil dolga leta kočijaž in sicer je vozil iz Murske Sobote v Monošter. Poznal ga je vsak starejši človek v Slovenski krajini.

Dol. Logatec. V nedeljo popoldne dne 5. avg. smo pokopali nadebudnega mladeniča, visokošolca Cirila Oblaka. Studiral je zadnje leto arhitekturo in bil eden najnadarenjih učencev prof. Plečnika, ki je mnogo obeta. Nenadna smrt zaradi otrpenja tilnika mu je v par dneh pretrgala nit življenja. Kljub temu, da je do zadnjega upal na ozdravljenje, je prav zgledno prejel svete zakramente in kmalu načelo brez vsakega vidnega smrtnega boja za večno zaspal.

Pokojni je bil jako priljubljen in idealen dijak. Za svojo stroko je bil naravnost od Boga nadarjen. Zadnja njegova študija je bil načrt spomenika v vojni padlim za občino Dolenji Logatec, ki ga je izvršil pod vodstvom g. prof. Plečnika. Hotel je delo sam nadzirati v počitnicah, a je v prvem začetku nenačno zbolel in premulin. Postavil si je obenem s tem delom lasten spomenik, ki se bo v ponos Logatetu dogradil v najkrajšem času. Močno je pričakata družina Oblakova, ki je pred poldrugim letom izgubila komaj 28 let starega zdravnika Otmarja, a letos 23 letnega Cirila, oba v dobi, ko bi mogla največ splošnosti koristiti.

Petnajstletna pustolovka umorila očima in njegovo hčer. V Kifinem selu pri Mostarju so našli pred dnevi mrtvega kmeta Alijo Moro in njegovo hčer Fatimo. Oblasti so sedaj prijete zločinca v osebi 15 letne Murte, pastorke Alije More. Murta je po smrti svoje matere, Alijine žene, služila nekaj časa v Mostarju pri raznih muslimanskih družinah, vendar pa je službe zelo menjala in je policiji v Mostarju znana radi mnogih tatvin. Murta je priznala, da je umorila očima in njegovo hčer Fatimo, storila pa je to iz mačevanja, kajti pri velikem bogastvu, ki ga je imel njen očim. Se je moralna ona potiskati potujih hišah. Mlado morilko so prepeljali v zapore v Nevesicah.

To commemoarte the completion of this eight-room structure the St. Mary's parish will hold a Bazaar and festival September 2nd to 8th, inclusive. The bazaar which will be given at the school grounds on Holmes Ave. promises to out-class every other similar affairs given by the parish. All the lodges and clubs of the parish are cooperating to make it a success. Come up for a while, enjoy yourself, for here will be dancing and refreshments. Don't forget the date — September 2nd, 3rd, 4th, 5th, 6th, 7th, and 8th in Collinwood.

Mož ubil ljubimca svoje žene. Jesenice. — V prelejem našem Vintgarju, kjer vsako srce vzdrhti, ko ugleda toliko prirodne lepote, se je v noči od nedelje na pondeljek dne 5. avgusta

sta odigrala krvava drama.

Dninar Matevž Slivnik, rodom iz gorjanske župnije, je navadno zahajal v Vintgar vas k ženi Antona Javha, železničnega tesarja, ki je bil zaposlen na železniški postaji Jesenice. Posebno kadar Javha ni bilo doma, in dogodilo se je, da ga včasih po celih štirinajst dni ni bilo, je bil Slivnik stalen gost v Vintgarju. Javh je za to razmerje vedel in bil Slivniku že dalj časa gorak, ga svaril in mu tudi grozil. A Slivnik se za to ni dosti zmenil ter ostal pri svoji stari navadi. V nedeljo zvečer 5. avgusta pa je Javh neprisakovano prišel domov ter na domu dobil imenovanega Slivnika. Vnel se je med njima krtek prepri, v katerem je Javh prizadejal Slivniku štiri globoke rane v trebuhi v bližino srca.

Poklicali so nato jeseniškega zdravnika g. dr. Marčiča, ki se je v kratkem času pripeljal z avtomobilom na Dobravo. Ko je preiskal zabodenega Slivnika, je odredil, da, ako ga hitro pripeljejo v Ljubljano v bolnico, se bo mogoče še dalo kaj napraviti. Naložili so Slivnika na nosilnico ter ga nesli na Dobravo. Ko so čez polno prišli z njim na Dobravo ter čakali, da bo prišel z Jesenic avtomobil, je okoli tretje zjutraj izdihnih, na kar so ga nesli v mrtvašnico dobravskega pokopališča. Obveščena orožniška postaja je takoj poslala gospodarju, ki sta Javha aretirala ter ga odvedla v zapor.

Tako se je zopet uresničil pregovor: kakršno življenje, takšna smrt. Zadnje dejanje te strašne drame pa se bo vršilo pred porotnim sodiščem.

Zlate ribice.

"Jaz imam zelo rad zlate ribice, tako lepo se podajo kot okrasek sobe, toda vsaka mi po nekaj dnevi pogine." Kolikokrat je to slišati, a temu je kriva nevednost, kako ravnat s temi očarjujočimi živalcami. Hranijo jih z drobnicami, a tega ljudje ne vedo, da je kruhova drobtina v grlu ribice isto, kar je ribja koščica v otrokovem. Ali pa će jim dejati mravljinčina jajca — takrat so gotovo prerađodarni, ker jim dostikrat v enem dnevu natrosijo toliko, kar bi zadostovalo za pol leta. Najvažnejše je, da ima ribica vsak dan svežo vodo ter da se je pri izmenjavi vode ne dotaknemo. Najlažje jo predenemo v zatčenem kozarcu. Kadar vidimo črne lise na ribi, je to znamenje bolezni, katero smo povzročili s tem, da smo se je dotaknili. Kar se tiče hrane, zastostejo tri mravljinčina jajca na dan. Ne iti preko meje! Dobi se pa tudi v gotovih trgovinah posebna hrana za te ribe. Posoda naj bo kolikor mogoče velika in mora stati na kraju, kjer je solnčni žarki ne dosežejo.

Segetati radi zdravja.

Anglež Sir Bruce-Porter piše, da je neumnost okna zapirati radi tega, da bi se otrok ne prehladi. On je nadalje mnenja, da so današnji otroci preveč običeni. Napačno je, če se prekine vsak nemir, kadar gre otrok spat, ker otrok se mora privaditi na rotop in nemir za poznejše življenje. Mleko je hrana, ne piča in je najbolj sprejemljivo za bacile, zato naj se kupuje le v zaprtih steklenicah. Požirek vode se otroku ne sme nikdar braniti. Tudi se smatra za napačno otroka levitarja siliti k rabidesnice. Zdravo je, tako pravi Bruce, otroka segetati, ker s tem, ko se smeje, globoko vdihava vase zrak.

Kvota za vsako krajevno društvo v jubilejni kampanji je 20 novih članov ali članica.

Naprej, za dosego 35,000 članstva!

The North American Banking & Savings Company Edina Slovenska Banka v Clevelandu

TA BANKA JE VASA BANKA

Ob delavnikih od 9. do 8. v soboto od 9. do 2. in zvezčer od 6. do 5., v sredo od 9. do 12. Za denarno pošiljatve od 6. do 8. pri strankih vrtilih, razen vredne včer.

GLAVNI URAD: 6131 St. Clair Ave.

SORODNIKOM INZNANCI

od časa do časa gotovo pošljite denar v stari kraj;

To delo izvršimo Vam točno in zanesljivo

COLLINWOODSKA PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

S tužnim srcem naznanjam sorodnikom, znancem in prijateljem vest, da nam je dne 31. julija umrla naša ljubljena mati, žena in sestra

Frances Lunka

Pokojnica je bila rojena meseca avgusta 1. 1879 v vasi Otona pri Cerknici, njeno dekljiko ime je bilo Jakopin. V Ameriko je prišla v oktobru leta 1907. Zauča moža, osem otrok, tri sestre in dva brata.

V prvi vrsti izrekamo lepo zahvalo darovalcem vencev in sicer: društvo sv. Antonia Padov. št. 72 KSKJ, društvo sv. Cirila in Metoda št. 1 JSKJ, družini Frank Telich, družini John Temsich, družini Frank Tomsich, družini Matt Indihar, družini Frank Osaben, družini Florijan Belihar, Mr. Ignac Jerichu in Messrs Richkus & Vertin. Hvala vsem, ki so darovali za sv. maše zadušnice in sicer: Mr. in Mrs. John Shega Sr., Mr. in Mrs. Frank Veranth, Mr. in Mrs. John Zupancich, Mr. in Mrs. John Kovall, Mr. in Mrs. Frank Osaben, Mr. Steve Banovetz, Mr. in Mrs. Ignatz Fink, Mr. in Mrs. Joseph Schiltz. Hvala vsem, ki so prišli pokojnico pokropiti na mrtvaškem odu in vsem udeležencem pogreba. Drag oči nepozabno pokojnico priporočamo v molitev in blag spomin.

Zaljuboči sorodniki.

Ely, Minn., dne 22. avgusta 1928.

Dolgo spanje.

Angleški lord Brougham je bil baje najpridnejši človek, kar jih je kdaj živel. Nekoč je delal šest celih dni, to je 144 ur, ne da bi spal. Ko pa je v soboto zvečer zaspal, se ni prebudil do pondeljka dopoldne, ko ga je moral sluga klicati, da je šel zopet za svojim posлом.

Pozdrav

Josip Grdina, tajnik.

—

Dolgo spanje.

Angleški lord Brougham je bil baje najpridnejši človek, kar jih je kdaj živel. Nekoč je delal šest celih dni, to je 144 ur, ne da bi spal. Ko pa je v soboto zvečer zaspal, se ni prebudil do pondeljka dopoldne, ko ga je moral sluga klicati, da je šel zopet za svojim posлом.

Zgodbe na enem listu papirja.

Da bi kdo napisal zgodbe stare in nove zaveze na kos papirja, dolgem 6 čevljev in 2 in pol čevlja širokem, je skoro neverjetno. In vendar je to napravil Japonec Ishizuka, kateri je postal kristjan. Spisal je vse to v štirih letih in treh mesecih. Z mikroskopom se da spis razločno brati.

Meh za smeh.

Vandrovček: "Gospa, vedno nisem bil tako pohabljen."

Gospa: "Se mi je zdelo, da ne. Zadnjič ste imeli ono družno roko v obvezni."

—

Iz otroških ust.

Pri Petrovih je nastal požar in uničil gospodarsko poslopje. Sosedovi otroci so prišli na pogorišče ter pobirali žeblice. Ko so Petrovi otroci videli, kaj so sosedovi na pogorišču delajo, so jih pregnali.

Sosedovi otroci so zbežali in ko so bili doma na varnem, so na Petrove kričali:

"Le počakajte! Ko bo pri nas gorelo, tudi vi ne boste smeli priti k nam pobirat žeblice..."

—

Zdravnik: "Prav ničesar vam ne manjka. Popolnoma zdravi ste. Žila vam bije točno kot ura."

Bolnik: "Gospod zdravnik, a vi me držite za mojo zapestno uro, ne za žilo."

For the use of English
speaking members of
K. S. K. J.

OUR PAGE

Edited by Stanley P. Zupan Address 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Official Notices, Sporting
and Social News and
Other Features

CLEVELAND TAKES SERIES

WAUKEGAN DROPS 2 OUT OF 3 TO CLEVELAND

Jimmy Moore Shines.

All Cleveland K. S. K. J. turned out to see the Cleveland President's take the three-game series from St. Joseph's Waukegan team, played at Cleveland, O., on September 2nd and 3rd at Gordon Park, Ground No. 2. The count stood three to two in favor of Cleveland.

Cleveland took the first game in a decidedly easy fashion, the final count standing 7 to 4. Drobnick and Moore were the outstanding stars of the day. Kraintz and Krajc were the mainstays of the Cleveland team.

The second game played on Monday morning, resulted in a victory for the Waukeganites. Cleveland led the game until the eighth frame, when the St. Joe's started swinging heavy and registered four runs and kept the lead to the final pitched ball. Stepic performed remarkably on the slab, but failure on the part of his teammates' support lengthened the series to one more game. Moore and Umek were outstanding stars for Waukegan.

The last game of the series started with Cleveland collecting three runs in the first inning. Waukegan came back and rallied in the fifth and sixth, but the Clevelanders loosened up with the stick also and kept in the lead. The final score stood 13 to 11, in favor of Cleveland.

The outstanding star of the three-game series was unquestionably, the diminutive Jimmy Moore of Waukegan. Jimmy poled out ten swats out of fifteen trips to the plate. Kraintz,

J. Grdina, Stepic and Fabian sparked for Cleveland.

FIRST GAME

Cleveland	A.	R.	H.	O.	A.
Lenarsic, rf	4	0	1	0	0
J. Grdina, cf	2	0	0	0	0
*Zalokar, cf	2	0	0	1	0
Krajc, ss	4	2	2	3	4
Krainz, 2b	4	2	1	4	5
Perko, lf	4	1	2	1	0
A. Novak, 3b	4	1	2	3	3
Mihelcich, c	4	1	1	6	0
Surtz, 1b	3	0	1	9	1
Fabian, p	4	0	1	0	2
Totals	35	7	11	27	15
Waukegan	A. R. H. O. A.				
Moore, c	5	1	3	8	0
Drobnick, lf	3	1	1	3	0
Ikovcich, 3b	4	0	1	1	3
F. Artach, cf	4	0	1	1	0
Umek, 2b	4	0	1	3	0
Chamernik, 1b	4	1	1	6	0
Novak, ss	3	1	0	1	1
J. Artach, rf	4	0	0	1	0
Pustaver, p	4	0	1	0	3
Totals	35	4	9	24	7

*Batted for J. Grdina in fifth. Cleveland .000 5 0 0 2 0 *—7 Waukegan .0 2 0 0 2 0 0 0 —4 Errors—Lenarsic, J. Grdina, F. Artach, 2. Two-base hits—Ikovcich, Perko, Mihelcich. Home Run—Krainz. Sacrifice—Ikovcich. Stolen base—A. Novak Double play—A. Novak, Kraintz to Surtz. Left on bases—Cleveland, 5; Waukegan, 7. Base on balls—Off Fabian, 3. Struck out—By Fabian, 5; by Pustaver, 5. Wild pitch—Fabian. Umpires—Gimbel and Rasch. Time—1:56.

GAME IN DETAIL

First inning.

WAUKEGAN — Moore singled to left. Drobnick forced Moore, Kraintz to Krajc. Ikov-

ich hit into a double play. A. Novak, Kraintz to Surtz—NO RUNS, ONE HIT.

CLEVELAND — Lenarsic flied to F. Artach. Grdina out, Ikovcich to Chamernik. Krajc flied to J. Artach—NO RUNS, NO HITS.

Second inning.

WAUKEGAN — Kraintz threw out F. Artach. Umek singled to short. Chamernik singled to left. Novak forced Umek, Krajc to A. Novak. J. Grdina dropped J. Artach's fly. Chamernik and Drobnick, F. Artach flied to A. Novak. Umek out, Fabian to Surtz—TWO RUNS, TWO HITS.

Third inning.

WAUKEGAN — Moore popped to Surtz. Drobnick walked. Ikovcich sacrificed, A. Novak to Surtz. Umek out, Kraintz to Surtz—NO RUNS, NO HITS.

Fourth inning.

WAUKEGAN — Chamernik popped to Krajc. Krajc to Surtz retired Novak. F. Artach fanned—NO RUNS, NO HITS.

CLEVELAND — Mihelcic fouled to Moore. Surtz and Fabian fanned—NO RUNS, NO HITS.

Fifth inning.

WAUKEGAN — Moore popped to Surtz. Drobnick walked. Ikovcich sacrificed, A. Novak to Surtz. Umek out, Kraintz to Surtz—NO RUNS, NO HITS.

CLEVELAND — A. Novak singled to short. Mihelcic forced A. Novak, Ikovcich to Umek. Surtz forced Mihelcich. Pustaver to Umek. Fabian out, Chamernik unassisted—NO RUNS, ONE HIT.

Sixth inning.

WAUKEGAN — J. Zalokar playing center for Cleveland.

Lenarsic dropped Chamernik's drive. Novak walked. J. Artach fanned. Chamernik out, Mihelcic, Surtz to A. Novak. Pustaver rolled to Krajc—NO RUNS, NO HITS, ONE ERROR.

CLEVELAND — A. Novak singled to center. Krajc to left, Drobnick singled to center. Novak to third. Ikovcich popped to Kraintz—TWO RUNS, NO HITS.

Seventh inning.

WAUKEGAN — Moore singled to left. Drobnick forced Moore, Fabian to Kraintz. Ikovcich flied to Perko. F. Artach out, Kraintz unassisted, nice play—NO RUNS, ONE HIT.

CLEVELAND — Lenarsic fouled to Moore. Zalokar flied to Drobnick. Krajc singled to center and when F. Artach let the ball go through him, he scored. Kraintz knocked home run to deep rightcenter. Perko singled to left. A. Novak out, Pustaver to Chamernik—TWO

ian singled to right, Surtz stopping at second. Lenarsic fanned—FIVE RUNS, SIX HITS, ONE ERROR.

Fifth inning.

WAUKEGAN — Pustaver whiffed. Moore singled to left. Drobnick walked. Ikovcich doubled to center, scoring Moore and Drobnick. F. Artach flied to A. Novak. Umek out, Fabian to Surtz—TWO RUNS, TWO HITS.

CLEVELAND — Mihelcich popped to Novak. Surtz out, Ikovcich to Chamernik. Fabian fouled to Chamernik—NO RUNS, NO HITS.

RUNS, THREE HITS, ONE ERROR.

Eighth inning.

WAUKEGAN — Umek out, Kraintz to Surtz. Chamernik flied to Zalokar. Novak fouled to Mihelcich—NO RUNS, NO HITS.

CLEVELAND — Mihelcich popped to Novak. Surtz out, Ikovcich to Chamernik. Fabian fouled to Chamernik—NO RUNS, NO HITS.

Ninth inning.

WAUKEGAN — J. Artach breezed again. Pustaver singled to center. Moore forced Pustaver, Krajc to Kraintz. Drobnick singled to left, Moore going to third. Ikovcich popped to Kraintz—TWO RUNS, NO HITS.

SECOND GAME

Cleveland	A.	R.	H.	O.	A.
Lenarsic, lf	5	1	1	0	0
Zalokar, rf	3	1	0	1	0
Krajc, ss	4	1	2	2	3
Krainz, 2b	5	0	2	3	1
Perko, cf	5	2	2	1	0
A. Novak, 3b	4	1	1	0	1
Surtz, 1b	5	0	1	6	0
Bielko, c	3	0	0	9	1
Mihelcich, c	0	0	0	2	0
Stepic, p	4	1	4	0	1
*Fabian	1	1	0	0	0
Totals	39	8	11	24	6

Waukegan	A.	R.	H.	O.	A.
Moore, c	5	1	4	12	0
Drobnick, lf	5	1	0	1	0
Ikovcich, 3b	5	2	2	2	1
F. Artach, cf	4	1	1	2	0
Umek, p	4	0	2	0	3
Chamernik, 1b	5	0	0	9	1
Novak, ss	4	1	1	1	2
J. Artach, rf	0	2	1	0	0
Marinsek, 2b	2	2	0	1	2
Totals	36	9	10	24	9

*Batted for Bielko in 8th.

Waukegan .0 1 2 1 0 1 4 — 9

Cleveland .2 0 0 0 2 0 4 — 8

Errors—Moore, Chamernik, Marinsek, A. Novak, Bielko. Two-base hits—Novak, Surtz. Three-base hits—Ikovcich, 2; Umek. Stolen bases—Novak, Lenarsic, Perko, Fabian, J. Artach. Base on balls—Off Stepic, 5. Struck out—By Umek, 11; by Stepic, 11. Hit by pitcher—Zalokar. Umpires—Rasch and Gimbel.

Following this barrage, the various clubs and societies tried luck, and only those who were present can tell the results. A Chicago delegation got on the floor, but failed to show their form. (Probably laying low for a future match) For a fact, the only good bowl ing was done by the ladies team. A score of 270 was rolled by (all five ladies). Good work for one night.

Leaving the bowling alleys for a while, we can proceed to the dance hall where Admiral Larry Umek and his red hot Swiss navy made the music waves rise two hundred feet into the air, and at the same time caused about two hundred feet to go gliding around the floor to the snappy tunes handed out. Two special features which were not listed on the program were presented. A fairy dance in 27 rounds by "Inch," directed by "Dolan."

Marinsek, 2b — 5 0 0 5 1 Totals .42 13 18 27 12 Waukegan .A. R. H. O. A. Moore, c — 5 2 2 3 1 Drobnick, lf-p — 3 2 2 1 1 Pustaver, p — 3 2 2 1 1 Ikovcich, 3b — 6 2 2 2 2 F. Artach, cf — 6 2 3 1 0 Umek, p — 6 3 3 2 2 Chamernik, 1b — 5 0 2 9 1 Novak, ss — 5 0 3 2 1 J. Artach, rf — 3 0 2 2 0 Marinsek, 2b — 5 0 0 5 1 Totals .47 11 19 27 9 Cleveland .3 1 0 2 6 1 0 0 — 13 Waukegan .0 1 0 1 3 4 2 0 0 — 11

Errors—Krajc, 2; Perko, Novak, A. Novak. Two-base hits—Umek, Ikovcich, Bielko, Lenarsic, Perko. Home runs—Lenarsic, Moore, Pustaver. Base on balls—Off Fabian, 3; off Umek, 3; off Pustaver, 1. Struck out—By Fabian, 7; by a week.

"Inch" Kosak of Chicago reknown bowling official was the celebrity from Chicago. Besides being the mainstay of the Waukegan rooting section, "Inch" proved himself to be a very likeable fellow.

To bad the series didn't last

Struck out—By Fabian, 7; by a week.

LISTEN TO THIS

From Waukegan.

My dear Bowling Fans:

Parties are talked about,

girls are raved about, celebra-

tions and celebrities are adver-

tised all over the world, and the

coming presidential election is</p

ZADNJA PRAVDA

ROMAN

Spisal J. S. Baar, poslovenil Vojteček Hybášek

KONCI.

"Torej, gospod Parazil," je začel zagovornik. Adam mu je presekalo besedo s povsem drugim glasom kot je govoril dolej:

"Nisem gospod, kmet sem."

"Torej, kmet Porazil vaš rod je bil v Klenči v časti in je užival razne predpravice, ali ne?"

"To pa, to. Porazilovi so nosili nebo, v cerkvi so imeli svojo posebno klop, na Telovo doma oltar, na krijev teden so nosili pri procesijah na polje velikočno svečo in tudi pri Vstajenju —"

"Tudi vi niste bili do nedavnih nikdar kaznovani?"

"Kaj, da nisem bil? Pa še kako! Celo svoje življenje! Skoraj od ženitve — je kazen, kazen za mene in za Martina zato, ker nisva ubogata očeta. Slabo nama je bilo na svetu in malo časa sva živila."

"Ne mislim tega. Jaz mislim sodnijske kazni, kajti občina in farni urad sta vam dala lepo spričevalo in vas pohvalila kakor mirnega, tihega človeka, če izvzamemo to nesrečno toženje. Ali ste se pravdali na primer še s kom drugim razen z bratom?"

"Bog ne daj! Saj sva si z Martinom sama nakopala dovolj tožba."

Glej, tudi gospod državni pravnik bi rad nekaj slišal od Adama.

"Nisem vas dobro razumel, ko ste poprej pravili o uboji, in gospodje porotniki tudi ne; po vejet nam še enkrat, ste li imeli namen ubiti brata? Kaj ste misili neposredno v trenutku, preden ste zamahnili z lopato in udarili?"

"Kaj sem misil?" se je skoval spomniti Adam. "I, mogoče ničesar nisem misil, mrtva, strašna tihota je vladala v meni, tako nekako kot je za nevihte med bliskom in gromom."

"Pa človek si vendar mora nekaj misiliti," je sili tožnik.

"No, mogoče sem si takrat misil," je odnehal Adam, "sem si misil: Bog daj, da bi dobro zadel in ga ne zgrešil, da se ne bi dolgo mučil."

"To ste si torej misil? Boga ste klicali — in ste nazadnje morda celo molili? —"

"Da, — mogoče! Prav res, pomolil sem; taka kratka molitvica mi je švignila po duši in po glavi."

"Pa menda vendar veste, da Bog pravi: Ne ubijaj —"

"Sedaj-le to seveda vem, toda takrat, v tistem trenutku mi to ni prišlo na misel. Sam skušnjavec je bil stopil vame in meni se je uboj zdel tako potrebno in neodložljivo delo, da sem pred njim pomolil, kot sem vedno vajen."

"In niti sedaj ne obžalujem svojega čina!"

"Kako naj obžalujem? Ali sem mogel drugače? Da se ni zgodilo takrat, bi bilo prišlo do tega drugič. Priti pa je moral, in da nisem jaz ubil Martina, bi bil moral Martin ubiti mene. Tako je bilo med nam-

Nato so izpovedale priče pod prisočo. Mlinar, ki je našel mrtvega Martina, sodni izvedenci, ki so ga preiskali, stara Pernuška, ki je v Martinovem gozdu nabirala drva, in glavno gobar Kratki, ki je v usodnem trenutku na travniku nabiral gobe.

"Niste li ničesar čuli, dek?" ga je vprašal sodnik.

Starček se je razvrel in odvrnil: "Nisem noben dedek; ceprav mi je osmedeset let, se ne ustrašim marsikaterega mlaj-

prostih besedah opisal, in priznati boste morali, da je ravnal pod popolnoma nenavadenim dojmi in vplivi. Bil je pijan." "Kaj sem bil?" je skočil Adam s svoje klopi.

"Bodite mirni," ga je opomnil takoj gospod predsednik: "če želite, vam dam besedo, ko skonča gospod zagovornik."

"Da, pijan je bil," je ponovil drzno Adamu v obraz zagovornik in razlagal: "Moti se, kdor misli, da se je mogoče opiti samo s pivom, vinom ali žganjem. Moreš se upijaniti tudi z žalostjo, kakor z radostjo, s sovraštvo in ljubezni. Skratka: kakor upijaniš z alkoholom telo, moreš upijaniti z vsakim občutkom duša. Z dobrim občutkom se duša navduši, s slabim pa razvname in strasti. Moj varovanec je ponudil roko k spravi, pa lastni brat ga je zavrnal, pahnil od sebe. Povejte mi, slavna gospoda, kako bi vam bilo pri srcu po takih žalitvah? Strašen val bolesti bi go točno poplavil tudi vašo notranjost, preslana žalitev bi tudi vas pekla, strastno sovraštvo bi zaplamelo tudi v vaši duši.

"In ta preprosti kmet ni toliko omikan kot vi, slavna gospoda, pameten človek ne bo zahotel od njega, da bi imel v danem slučaju toliko mirne razsodnosti, da bi obvladal svoje razburjenje. Ravnal je kakor hipnotiziran, po višji sili, moči in volji k uboku prisiljen, da bil je v stanju popolne nerazsodnosti, ko je dvignil lopato in udaril — ne po svojem bratu, marveč po svojem glavnem sovražniku . . .

"Ravnal je v nujni samobrambi. Kaj ni bilo tudi njegovo življenje v nevarnosti? Mogoče bi en sam trenutek zadostoval, da bi se bil list obrnil in moj varovanec bi bil mrtvev in na njegovem mestu bi sedel oni, radi katerega ga sodite. Tudi črv, slavna gospoda, tudi črv se brani. Ko bi kdo dvignil na vas lopato, ali bi se mu mogoče ne postavili v bran?

"Tako torej, slavna porota in slavni sodniki, mislim, da nihče ne sme smatrati tega preprostega moža za navadnega zločinca ali celo, kakor ga slike obtožnica in gospod državnemu pravniku, za zavratnega morilca. Vaš čut vam gotovo pravi, da je moj varovanec dober človek. Velecenjeni gospod, ne dajte se po nikomer motiti in odgovorite na vprašanje — je li krv uboja — enoglasno z 'ne.' S tem boste storili dobro, dokazali boste, da ste zbor prouštivljeni mož, da stojite nad mrtvimi, brezčutnimi paragrafi, da ne sodite le dejanja, ampak tudi njegove vzroke. Juste iudicete! Pravično sodite in obtoženec mora biti oproščen. In s tem končam."

Porota ni niti dihnila. Sveti resnico govori ta zagovornik! In kako ostro zna vse opredeliti, vse lepo razbrati, razložiti in pojasniti. Res, tič vam je to, čisto je izrezal Adama. V resnici, nedolžen človek je in ne zločinec! . . .

Znova se je dvignil, da odgovori, gospod državni pravnik. Kar je res, je res. Tudi on ima dobro namazan jeziček in ostro nabrušen.

"Moj varovanec je nedolžen," je slišal Adam. Kar poskočil bi bil in zavil: "Nikar mu ne verjemite, zvoditi vas hoče ta možic! Jaz sem kriv —" Toda molčal je in pozorno je sledil gospodnemu. Ta je nadaljeval:

"Nedolžen zato, ker je ravnal v nujni samobrambi in v nezavesti. Imel je najboljšo voljo živeti v miru, ljubezni in počku, toda dolgi petnajst let je bil neprehnomna dražen, ščuvan, razburjen, in to bi omajalo živčni ustroj, ogrozilo duševni mir in spravilo iz ravnovesja vsakega človeka. Spoštovani gospodje porotniki! Vaše zvezne imena so porok, da ste dušeslovi. Zamislite se torej v duševni položaj obtoženčev, kakor nam ga je sam tu v pre-

gu sv. Kosme in Damijana v Stari Bolealavi je bil ubit sv. Vasilij po lastnem bratu, in zgodovina je tega brata obsočila že s tem, da ga je imenovala 'okrutnega.'

"Tudi Adam Porazil je po svoji lastni izpovedi izvršil svoj čin na preračunjen način. Izbral si je za to ravno dan bratorega godu, praznik sv. Martina. Počakal je meglenenega dne, da bi bil skrit ljudskim očem, šel je za njim na travnik sredin gozda in tako trdrovraten je celo, da svojega dejanja ne obzaluje in sam priznava, da bi morda brata še enkrat ubil, če bi živel. Ogróža torej vobče človeško družbo, in vi, gospodje, kot sodniki iz ljudstva, imate dolžnost braniti javno varnost. Jasnejše kot kot beli dan se mi torej zdi, da je vaša dolžnost, odgovoriti na dano vprašanje z enoglasnim 'da'."

"Lej, lej," si je mislila poročna, "tudi gospod državni pravnik ima prav." "Seveda mislim, pa tudi bom."

"Šéma, jaz pa mislim, da se vrnete takoj z gospodom Hausnerjem domov."

"In kaj naj bi tam delal?"

"Oral, sejal, kosil, sušil seno, hodil v gozd."

Predsednikov zvonček se je oglasil. Vsak je hitel na svoje mesto. Porota se je vrnila. Čuj, gospod Hausner čita sklep porotnikov: "Na dano vprašanje je odgovorila porota z vsemi glasovi: ne."

Po dvoranu se je razleglo poskanje.

"Obtoženec Adam Porazil," je poprijel hitro in v vidnim veselem predsednik za besedo, "temeljem izreka porote ste oporočeni."

"Kako opročen?" — Adam ne razume.

"Porota vas je oprostila. Tako se lahko vrnete domov." In se zgrinjajo z gospodom nadzordarjem Hausnerjem porotniki, stresajo Adamu roko in mu čestitajo. Tudi gospod Pražák mu pravi:

"Tak vidite, da se je vse dobro izteko."

Tudi zagovornik je pristopil samozavestno, pokonci ponosno: "Ste li zadovoljni z menoj, Porazil? Smo srečno vse porazili — kaj ne?"

"Martin je mrtev —" pravi z votlim glasom Adam. "Kako morem jaz ostati pri življenju — tega ne da zdrava pamet. Kam me posiljate? Domov v Klenči? Ali me hočete tako kaznovati? Da bi vsak otrok kazal s prstom. 'Ta-le je ubil svojega brata!' Ljudem moram iti izpred oči, da jim pridem tudi iz misli. Doma bodo gospodarji bolje brez mene kaže k menoj. Ne potrebujejo me! Kam naj se obrnem? Kam naj skrijem svojo nesrečno glavo? Pustite me, da vsaj v ječi umrem!"

Sklenil je roke in zaplakal krčevito, obupno. — — —

Stari jetniški duhovnik iz reda plzenjskih očetov frančiškanov mu je položil naglo roko na rame in rekel: "Pa pojrite tačas k nam!" In kakor ovčico je odvedel Adama.

Za leto dni o sv. Janezu je šla Dodlička z otroci in Prago na božjo pot. S cenejšim vlačkom je odšla iz Domažlic in na postaji jo je čakal oče iz reda sv. Frančiška, božjega siromaška. Odvedel jo je v samostan, kjer je služil Adam kot vrtnar in cerkovnik.

To vedo v Klenči in pravijo: "Prav je da se pokori. Ni prav storil, da je ubil brata; Manco naj bi bil pa že prej; ne bilo bi mu treba pokore."

(Konec.)

jeta in pripovedujeta nekaj veseloga.

Gospod Pražák je vstal od mize in stopil k Adamu. "Ste že veseli, da bo kmalu končano, kaj?"

"Vesel, zelo vesel," je prikonal Adam z glavo.

"Mislim, da se bo dobro končalo."

"Nečesa bi vas prosil, ker se si stara znanca," je reklo maglo Adam; glos se mu je pri tem tresel in oči so zatrepare.

"Kaj pa?"

"Če mi morete izposlovati pri teh gospodih, da ne bi pisali domov moji ženi in da bi gospod Hausner ničesar ne omenil, dokler me ne obesijo, dokler ne bom pokopan!"

"Kaj pa mislite, da vas bodo obesili?"

"Aha, to je srečaj," je reklo maglo Adam.

"Seveda mislim, pa tudi bom."

"Šéma, jaz pa mislim, da se vrnete takoj z gospodom Hausnerjem domov."

"In kaj naj bi tam delal?"

"Oral, sejal, kosil, sušil seno, hodil v gozd."

Predsednikov zvonček se je oglasil. Vsak je hitel na svoje mesto. Porota se je vrnila. Čuj, gospod Hausner čita sklep porotnikov: "Na dano vprašanje je odgovorila porota z vsemi glasovi: ne."

Po dvoranu se je razleglo poskanje.

"Obtoženec Adam Porazil," je poprijel hitro in v vidnim veselem predsednik za besedo, "temeljem izreka porote ste oporočeni."

"Kako opročen?" — Adam ne razume.

"Porota vas je oprostila. Tako se lahko vrnete domov." In se zgrinjajo z gospodom nadzordarjem Hausnerjem porotniki, stresajo Adamu roko in mu čestitajo.

"Tak vidite, da se je vse dobro izteko."

Tudi zagovornik je pristopil samozavestno, pokonci ponosno: "Ste li zadovoljni z menoj, Porazil? Smo srečno vse porazili — kaj ne?"

"Martin je mrtev —" pravi z votlim glasom Adam. "Kako morem jaz ostati pri življenju — tega ne da zdrava pamet. Kam me posiljate? Domov v Klenči? Ali me hočete tako kaznovati? Da bi vsak otrok kazal s prstom. 'Ta-le je ubil svojega brata!' Ljudem moram iti izpred oči, da jim pridem tudi iz misli. Doma bodo gospodarji bolje brez mene kaže k menoj. Ne potrebujejo me! Kam naj se obrnem? Kam naj skrijem svojo nesrečno glavo? Pustite me, da vsaj v ječi umrem!"

Sklenil je roke in zaplakal krčevito, obupno. — — —

Stari jetniški duhovnik iz reda plzenjskih očetov frančiškanov mu je položil naglo roko na rame in rekel: "Pa pojrite tačas k nam!" In kakor ovčico je odvedel Adama.

Za leto dni o sv. Janezu je šla Dodlička z otroci in Prago na božjo pot. S cenejšim vlačkom je odšla iz Domažlic in na postaji jo je čakal oče iz reda sv. Frančiška, božjega siromaška. Odvedel jo je v samostan, kjer je služil Adam kot vrtnar in cerkovnik.

To vedo v Klenči in pravijo: "Prav je da se pokori. Ni prav storil, da je ubil brata; Manco naj bi bil pa že prej; ne bilo bi mu treba pokore."

(Konec.)

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedilne dišave, Knajpovo ječmenovo kavo in importirana zdravila, katera priporoča mag. Knajp v knjigi

DOMACI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerega ali nakratko popisana vsaka rastolina za kaj se rabi.

V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR

Box 772, City Hall Sta.

New York, N. Y.

Vaši prihranki

